Faşizmi tüm kurum ve kuruluşlarıyla alaşağı etmek için İLERİ !

Karkerên Hemû Welatan Yekbin !

25 MAYIS 1985

SAYI:30

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

İhanet Yolu

Evren-Özal çetesi ve güdümlü basın- yayın organlarının halklarımızın örgütlü güçlerini, demokrasi ve barış yanlısı kişi ve kuruluşları, hatta diktatörlükten yana olmayan diğer çevreleri karalamak ve kitlelerin gözünden düşürmek amacıyla temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp piyasaya sürdükleri gedikli bir yalan var. Bu güçler halkımızın ebedi düşmanları olan dış mihraklarla ilişki içindedir, kansızdırlar, ulusun çıkarlarına ihanet ediyorlar biçiminde yaygınlaştırılan bu yalan artık diktatörlük çevreleri dışında kimseyi kandıramıyor ve diktatörlüğün anti- ulusal ve halk düşmanı niteliğini; emperyalizm ve başta da ABD emperyalizminin uşaklığı rolünü gizleyemiyor.

Çünkü, diktatörlük salt dış politika alanında değil,her yönüyle ihanet içindedir. ABD' nin bölgemize yönelik planlarında en büyük rolü oynuyor; "Yıldızlar savaşı projesi"ne katılmak önerisine verdiği cevapta da görüldüğü gibi ABD'ci yoldan şaşmıyor; Türkiye ve Kürdistan topraklarını bir taraftan askeri üslerle donatırken öte yandan da "yabancı sermayeyi çekme ve ekonomiyi canlandırma" adı altında ekonominin kilit noktalarını emperyalist tekellerin ortaklığına daha fazla açıyor; yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını emperyalist tekellere, İMF, Dünya Bankası ve OECD gibi kuruluşlara peşkeş çekiyor. "Ulusallık", "Ulusal Egemenlik" adına sürdürülen bu anti-ulusal ihanet yolu nedeniyledir ki diktatörlüğün dış dostları militarist generallere övgüler diziyor, ödüllendiriyor ve faşist rejimin savunuculuğunu yapıyorlar. Son aylarda başta ABD'ye olmak üzere artış gösteren ziyaretler ve bağlanan anlaşmaların cuntanın bu ihanet politikasının daha fazla kökleştirilmesinden başka bir şey değildir.

PPKK MK BİLDİRİSİ

Birleşirsek Yeneceğiz

İşçiler, Köylüler!
Tüm Emekçi Halklarımız!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs 1985'i Türkiye veKürdistan işçi sınıfı bu yıl da bir
avuç sömürücü işçi ve halk düşmanı holdingin kuklası faşist sömürgeci cuntanın ağır baskı, terör ve sömürüsü altında kutluyor.

Cunta, iktidarı süngü zoruyla elegeçirdiğinden bu yana başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi halkımız ve onun örgütlü politik güçlerinin uzun yıllar mücadele ederek burjuvaziden aldığı

Devamı s.s17'de

Polis Yasa Tasarısı

ANAP, polise daha geniş yetkiler veren bir tasarıyı Meclisteki görüşmeye açmak ve kararını almak istiyor.

Öyle görünüyor ki süngü zoruyla onaylatılan ve insan hak ve özgürlüklerine saldırıları kanunlaştıran faşist içerikli Anayasayla yetinilmiyor. İnsanlık dışı baskıların, terörün yoğunlaştırılmasına yeni "kanuni" temeller oluşturulmasına çalışılıyor, yeni yeni önlemler alınıyor.

Faşist diktatörlük bir yandan iç ve dış muhalefeti oyalamak ve aldatabilmek amacıyla demokrasi maskesi ardına gizlenmeye çalışırken diğer taraftan aslında hunharca baskılarını arttırıyor.

Sözde sıkıyönetim bazı illerde kaldırıldı; ama özde, filiyatta bu sadece kağıt üzerinde yapılan bir değişiklikten başka bir anlam ifade etmedi. Polis, istihbarat, Kontr-gerila ve "mehmetcik"lere tanınan yetkiler ve olağanüstü hal yasalarıyla sıkıyönetimin olduğu dünemden daha az bir baskı yaşatılmıyor. Hatta diyebiliriz ki bu baskıların dozu daha da artmıştır. Son aylarda Kürdistan'ın kırsal kesiminde onlarca kişi katledildi. Yurtsever avı yoğunlaştırıldı. Onlarca Kürt köyü için sürgün kararı çıkarken, yüzlerce koy basıldı, yakıldı, halkı toptan işkenceden geçirildi ve binlerce insan gözaltına alındı. Üstelik "sıkıyönetimin kaldırıldığı" söylenen bir sürüyerde bu uygulamalar yapıldı. Terör yaşamın bir parçası olmaya devam ediyorken şimdi de yeni faşist önlemler alınıyor. Onaylatılmak istenen sözkonusu tasarıya göre polis istediği zaman istediği yeri arıyabilir, istediği telefonu dinleyebilir, her türlü özel belgeyi inceleyebilir, mektupları açıp okuyabilir, yargıç kararına gerekseinim duyulmadan istediğini gözaltına alabilir, cezaevindeki tutukluları yeniden sorguya çekebilir (yani özel işkenceye alabilir),eğlence yerleri,kültür kuruluşuları, mesleki örgüt ve dernekleri istediği zaman kapatabilir veya faaliyetlerini durdurabilir.

Üstelik Evren-Özal çetesine ve yandaşlarına sorarsanız bunun adı "demokrasi" olabiliyor ve tasarı demokrasiyi gövenceye almayı amaçlayan bir "demokratik önlemler paketi" anlamını taşıyor.

Bu tasarı Türkiye ve Kürdistan halklarına yeni yeni saldırıları formüle ediyor. Bu demokrasi düşmanlarının yığınlara karşı açık bir savaş aracıdır. Evren-Özal çetesine karşı olan, faşizmin işbaşında oluşunda çıkarı olmayan herkes tasarıya karşı çıkmalı,yığınlara yönelen çirkef amacı sergilemeye çalışmalıdır.

●

HER ŞEY PARTİ İÇİN !

Daha Güçlü Bir PPKK İçin

Serhad DİCLE
PPKK Genel Sekreteri

"'Daha Güçlü Bir PPKK İçin !' kampanyası, Partinin, faşist diktatörlüğün alaşağı edilmesi,ülkemizin sömürgeci boyunduruktan kurtulması ve halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü elde etme mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır. Parti örgütlerimiz ve her partili yoldaş bu gerçeğin bilinciyle kampanyaya katılmalı, bu yolda Partiyi güçlendirmek için değişik olanaklar, yaratıcı kampanya örnekleri yaratmalı ve bunu tüm partiye mal etmelidir."

Geçtiğimiz Nisan'ın 22'sinde, Partimizin kuruluşunun 10. yılı doldu. Partimiz bugün, halkımızın mücadele tarihinde yeni bir aşamayı temsil eden onurlu bir on yılı doldurmuş olmanın haklı gururunu yaşıyarak emin adımlarla onbirinci yılında ilerliyor.

Partimizin on yıllık mücadelesi, bize ve gelecek nesillere derslerle dolu zengin bir deneyimler hazinesi niteliğindedir. Partimiz yalnız doğru perspektiflerinin, onun üzerinde inşa edilen başarılarının yarattığı engin olanaklardan değil hata ve zaaflarının, başarısızlıklarının ortaya çıkardığı tarihsel derslerden de yararlanmasını bilmiş, bu beceriyi gösterdiğini kanıtlamış bir partidir.

Bu deney hazinesinin, Partimiz de yarattığı şaşmaz inanclardan biri de; halkımızın ve pek doğal olarak Partimizin savaşımında iç ve dış etkenleri yerli yerine oturtabilmek ve bu çerçevede nihai ve esas olarak halkımızın ve bizim açımızdan Partimizin özgücü tarafından yönlendirilmekte olan iç dinamizmin belirleyici olduğuna ilişkin inançtır.

İster halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi olsun isterse de işçi sınıfıyla birlikte Kürdistan emekçilerinin nihai kurtuluşu olsun son derece karmaşık ve çok yönlü bir süreç izliyor.Bir dizi iç ve dış etkenlerle biçimleniyor. Partimizin mücadele biçiminde en büyük başarılarından biri de, toplumsal gelişmenin öznel ve nesnel yasalarını iç ve dış etkenlerini doğru saptayarak, bu çok yönlü gelişme sürecinde kendisinin devrimci insiyatifini yerli yerine oturtmasıdır.

Bu doğru saptamalar, Partimizin örgütsel savaşımında, işçi sınıfımıza ve emekçi halk kitlelerimizin maddi ve manevi gücüne , savaşım dinamizmine dayanarak kendi gücüyle yapabilecekleriyle uluslararası ve ülke düzeyindeki dayanışma işbirliğini diyalektik bir bütünlük çerçevesinde ele alabilmesinde de yol gösterici oldu. Partimiz, halkımızın savaşımını göğüsleyerek zafere götürmede salt kendisinin maddi ve manevi gücünün yeterli olduğu gibi bir ütopyaya kendisini kaptırmadı. Ülkede, halkımızın zaferi için tüm ulusal-demokratik güçlerin işbirliğini ve uluslararası alanda halkımızla sıkı bir dayanışmayı zorunlu gördü. Dahası ülkemizdeki toplumsal gelişmelerin uluslararası sınıf savaşımının doğrudan etkisi altında biçimlendiği gerçeğini her zaman gözönünde tutarak dar milliyetçi görüşleri mahkum etti. Buna rağmen Partimiz hiç bir zaman esas olarak halkımızın mücadelesinin maddi ve manevi varlığını bir yana bırakarak,herşeyi dış desteğe uluslararası dayanışmaya bağlayan, kendi mücadelemiz olmadan başkalarının gelip halkımızı kurtarabileceği hayaline kapılmadı. Partimizin esas varlık nedenlerinden biri de zaten budur. Biz şuna inanıyoruz ki kurtuluşumuz ve geleceğimiz bizim ellerimizdedir. Nasıl halkımızın kendi öz şavaşımı olduğu zaman uluslararası birlik ve ve dayanışma, maddi ve manevi destek her şeyse, halkımızın kendi öz gücü ve savaşımı olmadığı zaman tüm bunlar bir şey ifade etmez.

Partimizin savaşımında da durum aynı şeydir. Partimizin geleceği ve zaferi, her şeyden önce partili yoldaşların ve bütün olarak parti örgütlerimizin elindedir. Biz her şeyden önce kendi inançlarımıza, çıkarlarını savunduğumuz işçi sınıfına ve halkımıza, kendi fedakarlık ve kararlığımıza güvenerek böylesi bir örgütsel savaşıma atıldık. Partimizin savaşımını maddi ve manevi yönden güçlendirmek, onun mücadelesini tüm araç ve yöntemlerle donatmak bizim görevimizdir.

Bu gerçeğin idrakı içinde, Partimizin 10. kuruluş yıl dönümünü, Merkez Komitemiz "Daha Güçlü Bir PPKK İçin!" sloganı altında yıl boyu sürecek Partiyi maddi ve manevi bakımından güçlendirme kampanyasına dönüştürmeyi kararlaştırdı.

"Daha Güçlü Bir PPKK İçin!" kampanyası,Partinin, faşist diktatörlüğün alaşağı edilmesi,ülkemizin sömürgeci boyunduruktan kurtulması ve halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü elde etme mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır. Parti örgütlerimiz ve her partili yoldaş bu gerçeğin bilinciyle kampanyaya katılmalı bu yolda Partiyi güçlendirmek için değişik olanaklar, yaratıcı kampanya örnekleri yaratmalı ve bunu tüm partiye mal etmelidir.

Her parti örgütü ve her partili yoldaş, sanki "Daha Güçlü Bir PPKK İçin!" kampanyasının sadece kendi omuzlarında olduğu ve sanki ne yapacaksa kendisi yapacakmış gibi davranmalıdır.

Unutmamalıyız ki, zaferin teminatını sağlama mücadelesi aynı zamanda PPKK'yı daha da güçlendirme mücadelesidir.

10. Yıldönümünde Daha güçlü bir PPKK için İLERİ !

Peşeng: Sayfa 2

ABD Emperyalizminin Dümen Suyunda

ABD Savunma Bakanı Caspar Weinberger'in çağrılısı olarak 24 Nisan 1985 günü ABD'ye giden Türkiye Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk, geziden sonra yaptığı açıklamalarda resmi adı "stratejik Savunma İnsiyatifi -SDI" olan, kamu oyunca "Yıldızlar Savaşı" diye adlandırılan projeye katılacaklarını belirtti. Bakan bunu ABD yönetimine iletiklerini de vurguladı.

.Bilindiği gibi "Yıldızlar Savaşı Projesi"ne ilişkin öneri, geçtiğimiz ay Reagan yönetimi tarafından yapılmıştı ve tüm NATO üyesi ülkelerden, bu arada NATO üyesi olmayan Avusturalya ve Japonya'dan sözü edilen projeyi destekleyip desteklemediklerini, projede yer alıp almayacaklarını içeren cevaplarını 60 gün içinde bildirmeleri istenmişti.Türkiye'nin, FAC ve İngiltere dışında öneriye muhattap olan hiç bir ülke olumlu cevap vermemişken alel-acele öneriye "olumlu" cevap vermesi ABD emperyalizminin dümen suyunda hareket etmeye ne denli kararlı ve sadık olduğunu bir kez daha gösterdi.

SALT TAŞARONLUK MU?

Z. Yavuztürk, "Yıldızlar Savaşı projesi"ne Türkiye'nin katkılarını açıklarken her ne kadar projenin"yerüstü techizatları"na talip olduklarını söylüyorlarsa da projenin kapsamı ve gerçekleştirilme amaçları, Türkiye'nin S.Birliği'ne komşululuğu ve öteki "stratejik özellikleri"Türkiye'nin üstleneceği rolü salt belirttiği gibi taşaronlukla sınırlı olmayacağını gösteriyor. Şu ana kadar ABD'nin çılgınca planlarında Türkiye'ye düşen görevler konusunda sadık olduğunu çok kereler kanıtlayan faşist diktatörlüğün bu konuda da üzerine düşen çok yönlü görevleri büyük bir sadakatle yerine getirmeye çalışacağı da açık bir gerçektir.

Yine Z.Yavuztürk, konu ile ilgili araştırmalar yapan kurum ve kuruluşların olduğunu,Türkiye' de bu yönde belli birikimin oluştuğunu söyledi.sGerçi dikkatler hep tasarlumluğa çekilmek isteniyor ama faşist diktatörlüğün son beş yılda NATO ve ABD ile ilişkiler çerveçesinde attığı adımlar incelendiğinde her türlü çılğınca planlara zemin olabilecek hazırlık ve asgari birikimin gerçekten de varolduğu ve bunların ilerletilmesinin kesintisiz bir biçimde sürdürüldüğü açıkça görülmektedir.

ÇOK YÖNLÜ YENİ ASKERİ ANLAŞMALAR YAPILIYOR

ABD ile Türkiye arasındaki son birkaç aylık yoğun trafikte "Yıldızlar savaşı projesi" nin kabulu yanında çok yönlü yeni askeri anlaşmalar da konuşuldu, tartışıldı. Bazı yeni anlaşmalar yapılırken,bazıları da sonuç aşamasına geldi. T.Özal, C.Weinberger ile başbaşa görüşürken süresi bu yıl dolan ünlü CİA anlaşmasının yeniden görüşmelere gerek olmadan yenilenmesini ve Yunanistan'daki üslerin sökülmesi halinde Türkiye'ye taşınmasını kabul etti. Ayrıca bu yoğun trafikte Yunanistan'ın Girit Adası'ndaki 6.Filo üssünün Marmaris'e taşınması konusunda anlaşmaya varıldı. ABD 40 fantom uçağını faturayı düşük göstermek suretiyle Türkiye'ye verecek. Kasım 1982 sonlarında Birüksel'de imzalanan "anlaşma muhtırası" çerçevesinde yeni grup anlaşması imzalanacak.Birinci bölümü destek,havaalanları,ulaştırma,haberleşme,inşaat,tesisler,tedarik, işgücü ve çalışma grupları gibi 9 "uygulama anlaşması"ndan oluşan çok yönlü yeni anlaşmalar paketinin ikinci bölümü de Türkiye "havaalanlarında Amerikan uçaklarına gösterilecek kolaylıklar" ve ABD savaş gemilerinin ve bu arada 6.Filoya ait gemilerin "bakım,onarım,ikmal v.b hizmetleri" ile ilgili anlaşmadan oluşuyor (Cumhuriyet,26 Nizan 1985)

Esasen Z.Yavuztürk'ün de itiraf etmek zorunda kaldığı gibi 6. Filo'ya bağlı gemilerin yakıt ikmali, "tek tek" gemilerin bakımları ve ayrıca gerekli petrol ürünlerinin satışı zaten yapılıyor. ABD ihtiyaç duyduğu zaman havalanlarının "kolaylıkları"ndan zaten yararlanıyor (örneğin: geçen yıl İncirlik Havalanından yararlanmıştı) o halde denilebilir ki gerektiğinde "kolaylıklar" tanındığına, gemilerin bakım, onarım ve ikmali yapıldığına göre aynı "ihzmetler"e ilişkin anlaşma yaygaraları neden yapılıyor? açıktır ki bu türden anlaşmalar salt bazı teknik "kolaylık" ve "hizmetler"le sınırlı değildir. Anlaşmaların gerçek içeriklerini örtbas etmek için yüzeysel bazı adlandırmalara gidiliyor. Ama tüm bunlara rağmen gerçeklerin ortaya çıkarılması önlenemiyor. Çünkü ABD'ye kölece bağımlılık ilişkilerinin varlığı artık en geniş yığınlarca görülüyor.

Mart 1985 başlarında Genel Kurmay Başkanı N.Uruğ'la başlayıp T.Özal'ın gezisiyle gelişme gösteren son "Amerikan çıkartması" Z.Yavuztürk'ün gezisiyle sonuçlanırken, yukarda belirttiğimiz askeri anlaşmaların yanında geniş kapsamlı "oratk askeri yatırımlar"da görüşüldü. Konuyla,ilgili bir ABD heyetinin Haziran 1985'te Türkiye'ye gelmesi kararlaştırıldı. Ayrıca bir "Türk-Amerikan işadamları konseyi"nin kurulması da kararlaştırılan konular arasında.

Sonuç olarak söyleyebiliriz ki; her ne kadar diğer bazı ekonomik ve siyasal konularda da görüşmeler ve bağlantılar yapıldıysa da askeri konulara ilişkin anlaşmalar ve ortak askeri yatırım planları ağırlıkta oldu. Tüm bunlarla Türkiye'nin bölgede üstlendiği jandarmalık rolü kat kat artacaktır. Hele "Yıldızlar Savaşı Projesi"ne verilen destek ve katkı sözü ve çılgınca adımların ileride getireceği yeni planların boyutları düşünüldüğünde açıkça denilebilir ki Evren-Özal çetesi NATO ve Pentagon'un dumen suyunda, hem dünya halkları, hem de Türkiye ve Kürdistan halkları açısından tehlikeli maceralar peşinde pervasızca koşmaktadırlar.

Bu ve benzeri tehlikeli maceraları önlemede Türkiye ve Kürdistanlı, komünist, devrimci-demokratik ve anti-faşist güçlere düşen acil görev faşist diktatörlüğü tüm kurum ve kuruluşlarıyla alaşağı etmektir●

Peşeng: Sayfa 3

"Güniz Sokak İle Çankaya Arasında Köprü" Kurulamadı

Geçtiğimiz birkaç aydır burjuva basın-yayın organlarında, bilcümle burjuvazinin şahşahalı balo ve kokteyllerinde tartışılan, konuşulan en temel konulardan biri haline gelen DYP Büyük Kongresi, 14-15 Mayıs 1985 tarihlerinde Ankara'da yapıldı. İktidar partisi ANAP'ın kongresinde açıkça su yüzüne çıkan gruplaşmalar, zıtlaşmalar ve çelişkilerin ardından yapılan DYP kongresi'nin sonuçları, gerek kukla partilerin bunalımlarına gerekse de rejimin genel siyasal bunalımlarına ilişkin önerilen "Güniz Sokak ile Çankaya arasındaki köprü" formülasyonlarını en azından şimdilik başarısızlığa uğrattı.

Gerçekten de Evren diktatörlüğünün rejimin sürekliliği için öteden beri uygulayageldiği politikaların bir bir iflas etmesi, yalan ve demagojilerin gün geçtikçe kitleler nezdinde de açığa çıkması, ANAP dahil tüm kukla partilerin bir yönüyle varlık bunalımlarıyla cebeleşmeleri; Evren ve şurekasını, diktatörlüğün toplumsal dayanakları olan tekel kesimlerini "ihtiyaç" amacıyla da olsa yeni "alternatif kadro" arayışlarına itmişti. Ve açıktır ki DYP, rejimin sürdürülmesi ve korunması temelinde hizaya getirilmiş olsaydı sözünü ettiğimiz "alternatif kadro" arayışına en uygun bir kaynak olabilecekti. Diktatörlük çevrelerinin bu amaçla DYP'de karar kıldıkları da harcanan çabalardan görülüyordu.

Nitekim M.Yazar'ın "bazı çevreler"in oluruyla birden bire DYP'ye girip liderliğe soyunması, geleceğin başbakanı olarak lanse edilmesi, özellikle M.Yazar liderliğindeki bir DYP'nin rejimin sürekliliği temelinde üstelenecegi misyon üzerine ileri sürülen görüşlerin "kapalı kapılar ardında" geliştirilip şakşakçı burjuva kalemşörler aracılığıyla basına yansıtılması her ne kadar tekelci burjuva saflardaki çelişki ve zıtlaşmaların bir göstergesi idiyse de esas yönüyle diktatörlüğün sürdürülmesi temelinde açık bir arayışın, "güvenilir" bir yedek alternatifin hazırlanması çabasının ürünüydü.

Sözkonusu ettiğimiz bu çabaların ardındaki amacı çeşitli çevreler yer yer dolaylı ve dolaysız olarak belirtmişlerse de A.Kabaklı Tercüman gazetesindeki köşesinde daha açık ve derli toplu ifade etti: "Bugün büyük kongresini yapan Doğru Yol Partisi'nden beklediğimiz, ANAP görüşlerine alternatif düşünceler, muhalif fikirler çıkarmasından daha çok ona karşı alternatif kadrolar çıkarabilmesidir. Millette şöyle bir kanaat ve imaj doğurmalıdırlar ki:

"Bugün iktidarda olan ANAP herhangi bir sebeple başarısız olur, bir 'erken seçim' zarureti doğar veya onun yerine konulabilecek bir siyasi teşekkül ihtiyacı belirirse işte DYP bu iş için biçilmiş kaftandır" (Tercüman, 14 Mayıs 1985)

İşte diktatörlük ve işbirlikçileri böylesi bir DYP için M.Yazar'ı piyasaya sürdüler, desteklediler. Ama yukarıda da belirttiğimiz gibi DYP'yi "ehlileştirme" senaryosu tüm çabalara karşın şimdilik tutmadı.

Ancak, şunun çok iyi bilinmesi gerekir ki; DYP'ye damgalarını vuran Demirelcilerin tüm "demokrasi" havarilikleriyle rağmen diktatörlük yanlıları ve işbirlikçileriyle Demirelciler arasındaki hesaplaşma, zıtlaşma ve çelişkiler tüm anti-faşist güçlerin çıkarlarını yansıtacak bir demokrasi için değildir. "Biz rejimin alternatifiyiz", "devri sabık yapacağız" demelerine karşın hep dönüp dolaştıkları nokta, eski siyasilere ilişkin yasaklamaları içeren Anayasa'nın ilgili geçici maddesidir. Genel olarak "demokrasi"leri de "demokratik hak ve özgürleri"de hep bu maddeyle sınırlıdır. Çünkü bu onların demokrasi anlayışlarından, sınıfsal karekterlerinden kaynaklanıyor. 12 Eylül darbesinden önce, sonradan 1982 faşist anayasa'sına da ilham kaynağı olan görüşlerin, tasarıların ve özlemlerin AP çevrelerince açık-seçik savunulduğu hatırlardadır.

O halde denilebilir ki Evren ve Demirel çevrelerinin ve bunların arkasındaki tekelci odakların arasındaki hesaplaşma, zıtlaşma ve çelişkiler neye ilişkindir? Kısaca diyebiliriz ki bu iki kesim arasındaki çelişki iktidarın "adaletli" bölüşülmesine, bölüşme biçimine ve bu bölüşümün sürdürülme yöntemine ilişkindir. Yoksa kaşarlanmış Türkeş faşistiyle yıllarca aynı hükümet içerisinde yer alıp faşist terörün azgınlaşmasına kanat geren, "bana sağcılar suç işliyor dedirtemezsiniz" diyen, binlerce kişinin ölüm fermanını veren Türkeş'in salıverilmesinden sonra Türkeş'e "vefa" ziyaretinde bulunan Demirel, neden K.Evren'le hesaplaşıp zıtlaşsın ki. Açıktır ki alıp vermedikleri faşizmle demokrasi zıtlaşması değildir. Çok iyi biliniyor ki AP'lilerin faşizm işbirlikçilikleri takdire şayandır. Bugün, DP ve AP'nin temsil ettiği o meşhur "46 ruhu"nun devamcısı olduğunu söyleyen DYP cuntaya karşı "radikal" gibi görünmeye çalışıyorsa da bu hiç bir biçimde faşizmle uzlaşmamanın göstergesi olamaz. DYP, her an "adaletli" bir anlaşmayla faşizmle uzlaşabilecek bir dünya görüşüne sahiptir.

Ne ki tüm bunlar böyledir diye varolan hesaplaşma, zıtlaşma ve çelişkilerin Türkiye ve Kürdistanlı komünistleri; devrimci demokratik güçleri ilgilendirmeyeceği anlamına gelmez. Biliniyor ki faşizm, genel olarak burjuvazinin değişik kesimlerini uzlaştırmaya ve bu uzlaşmayı rejimin sürdürülmesi temelinde kullanmaya çalışır; ama üstlendiği görevler ve işlev bunu engeller. Bu anlamdaki uzlaşma çabaları ve küçükük bir kesimin temsili esas çelişkiyi oluşturur. Türkiye'de olan da budur.

Türkiye ve Kürdistanlı komünistlere, devrimci demokratik ve anti-faşist güçlere düşen görev; "demokrasi" havarilliğinin kitlelerde doğurabileceği yanılsamaların bilincinde olarak gerek faşist kamp içerisinde olsun, gerekse de tüm burjuva güçler arasında olsun varolan hesaplaşma, zıtlaşma ve çelişkilerden faşizmi alaşağı edip anti-faşist bir demokrasiyi kurma mücadelesi lehine yararlanmak ve dersler çıkarmaktır●

Pêşeng:Sayfa 4

HIRÇINLAŞAN FAŞİZM VE GÖREVLERİMİZ

Faşist-sömürgeci diktatörlüğün iç ve dış dayanakları zayıfladıkça, hırçınlığının da bir o kadar arttığı görülüyor. Diktatörlüğün başı Kenan Evren yaptığı son konuşmalarda bu hırçınlığı açığa vurarak, Avrupa ve ülkelerimizdeki demokrasi güçlerine olan kinini bir kez daha kustu.

Ne zaman demokratik hak ve özgürlükleri yansıtan bir istem yükselmişse Türkiye'de, baş vurulan terane hep aynıdır: "Bizi kıskanan ve gelişmemizi engellemek isteyen dış mihraklar işlerimize burunlarını sokuyorlar, meclisimize ve anayasal işleyişimize müdahale ediyorlar, iç hainler de bunlarla işbirliği halindedir."

Sanki ikili kölelik ve işbirliği antlaşmalarıyla, topraklarımızın ve halklarımızın geleceğini ABD emperyalizmine ipotek ettiren ve Türkiye'yi uluslararası finans kuruluşlarının kucağına oturtan kendileri değilmiş gibi, hayasızca demagoji yaparak, bağımsızlıkçı pozlara girebiliyorlar.

Ama boşuna. Görünen odur ki, cunta açısından işler artık kötüye gidiyor. Artan yalan ve demagojiye, iktidarsızlaşan yalıtlama ve çözümsüzleşen sorunlar eşlik ediyor. Zaten hırçınlığın nedeni de bu ya. Beş yıldır saldırdığı ve artık yok saydığı halk muhalefeti yeniden kıpırdandı. Faşist diktatörlüğün uyguladığı baskı ile, çelişkilerin yok edilemediği, aksine daha bir şiddetlendiği ortaya çıktı. Halkın örgütlü muhalefetini ortadan kaldıramayacağı gerçeğini anlayan cunta "bu iş uzun sürelidir" diyerek ittirafta bulunmak zorunda kaldı.

Halkın tabandan yükselen istem ve dayatmalarından etkilenen ve daha çok liberal ve reformist kesimlerin çıkarlarını dile getiren SODEP de yeni çıkışlar yapmak zorunda kaldı. Kamuoyuna "öncelikler Bildirisi" olarak yansıyan ve belli kitle eylemlerini içeren SODEP'in bu çıkışı, yöneticilerinin faşizmle uzlaşmaya, sık sık kaypak tutumlar içerisine girmelerine rağmen ileriye yönelik bir ses verdi. Bundan, diktatörlüğün başağrısı daha da şiddetlenmiş olacak ki, Evren'in ağzından daha fazla salya akmaya başladı. SODEP, Avrupa demokrasi güçleriyle birlikte bir kez daha düşman ilan edildi. Demokrasi güçlerine ve cuntayla bütünleşmeyen diğer burjuva kesimlerine yeni tehditler savruldu.

SODEP'in ileriye yönelik bazı istemleri ve aldığı son tutum, faşist diktatörlüğün gerileme ve yok olma sürecine olumlu bir katkı olmasına rağmen, demokrasi mücadelesinin içinde bulunduğu durum ve gelişim yönü açısından, sosyalistler ve devrimci-demokratlar tarafından değerlendirilmesi gereken önemli bir olaydır.

Faşizmin iktidarından zarar gören tüm güçlerin ortak çıkarlar temelinde ortak tutum almaları ve bu mücadeleye güçlü bir şekilde katılmaları olumlu ve gereklidir. Bu mücadelenin gelişim yönü ve varacağı sonucun, mücadelede yer alan farklı güçlerin ağırlıkları tarafından belirlenecek pratik bir olay olduğu da bilinen bir gerçektir. Ne ki, faşist-sömürgeci diktatörlükten en çok zarar gören, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk-

Devamı s. 19'da

Direnenler Yargılanıyor

Geçen yılın ocak ayında, D. Bakır zindanlarında öteden beri uygulanan çok yönlü faşist uygulamalara; sindirme, teslim alma ve ihanete sürükleme politikalarına karşı gerçekleştirilen saygın açlık grevi ve direnişlerine katılan 340 devrimci ve yurtsever hakkında Nisan 1985 başlarından itibaren beli aralıklarla ve gruplar halinde yapılan duruşmalardayeni bir dava açıldı. Faşist mahkeme sözkonusu eylemlere katılıp "suçları sabit görülecek olanlar"a bir taraftan 1 ile 5 yıl arasında ceza isteminde bulunurken diğer yandan da ceza infaz yasasından dolayı kesinleşmiş cezalardan yapılan indirimlerin geçersiz kılınmasını savunuyor.

Teslim alma ve ihanete sürükleme yoluyla, cezaevlerinde direnen devrimci ve anti-faşist tutukluların birliğini bozmayı amaçlayan "pişmanlık yasası"nın, "kader kurbanlarına af" demogojisinin alabildiğine yaygınlaştırıldığı günumüz koşullarında açılan bu dava faşist diktatörlüğün yalan ve demogojilerinin gerçek yüzünü bir kez daha açıkça ortaya koydu.

Ayrıca bu yeni dava, sömürgeci faşistlerin 6 devrimci ve yurtsever tutuklunun sözü edilen saygın direnişte hunharca katledilmesinden hıncını almadığını; halklarımızın mücadele onurlarını en ağır işkence ve baskı koşullarında bile koruyan militanları sürekli boy hedefi seçtiğini; direnenleri yıldırmak ve sindirmek için her yola başvurduğunu da bir kez daha kanıtladı. Bu politikaların bir parçası olarak "ceza" süreleri çoktan sona eren bir kısım tutuklu hala faşist zindanlarda tutulmaktadırlar.

Ne var ki tescilli faşist lider Türkeş serbest bırakıldı; Mafia babalarının, kaçakçılık ve yolsuzluklarla ünlü kodamanların "af"fi için yoğun çaba ve hazırlıklar sürdürülüyor. "Kader kurbanlarının affı"yla da MHP'li faşistlerin serbest bırakılacağı açıktır. Yani kısaca; faşist katiller, mafia babaları, kaçakçılar serbest bırakılıp kollarını sallaya sallaya aramızda dolaşırlarken, komünistler, devrimciler, yurtseverler ve anti-faşistler zindanlara doldurulmakta; zindandakiler de yeni yeni uygulamalarla yıldırılmak istenmektedir. D. Bakır'da yeni açılan sözünü ettiğimiz dava böylesine faşist ve halk düşmanı planların ürünüdür.

Bu konuda Türkiye ve Kürdistanlı tüm komünistlere, devrimci demokratlara, yurtseverlere, anti-faşist güçlere düşen görev faşist diktatörlüğün uygulamalarını en geniş bir biçimde teşhir ve tecrit etmek; cezaevlerindeki tüm anti-faşist tutuklularla dayanışmayı yurt içinde ve dışında yükseltmektir. ●

Peşeng: Sayfa 5

Türkiye'de İşkence Yokmuş(!)

Cuntanın başı K.Evren Antalya'da, 1985 turizm sezonunu açarken yaptığı konuşmada sağa-sola tehditler savurarak tekrar yalan ve demogojilerini gündeme getirdi. "İdamlar, işkence ve fikir suçları, maksatlı şekilde saptırılıyor" diyerek çeşitli konulara değindi. Utanmadan insan haklarından dem vurdu, idamları açıkça savundu. Bol bol şovenizm körükledi. İşkencenin olmadığını, var diyenler hapishaneye girip ölüm cezasına çarptırılacak teröristle konuşuyorlar. Hiç işkence yok der mi?" diyerek önceden kendisinin de kabul ettiği ve bazı yönleriyle dahi olsa devlet belgelerinde de kanıtlanmış işkencenin varlığı konusunda düpe düz yalan söyledi.

Bilindiği gibi işkencelere karşı yaygınlaşan muhalefet, geçen yıl hem Evren'e, hem de Özal'a ve hem de Genel Kurmay Başkanlığı'nca oluşturulan "İnceleme kurulu"na kapsamı ve düzeyi çarpıtılmakla birlikte işkencenin varoluğunu söyletebilmişti. Evren 27 Mayıs 1984 tarihli konuşmasında "bazı görevlilerin yukarıdan emir almadan mahkümlara veya tutuklulara istenmeyen bazı girişimlerde bulunabildiklerini, bunların yakalanıp mahkemeye verildiğini ve eğer hakikaten yaptıysa gerekli gerekli cezayı gördüğünü" utanmaz bir ikiyüzlülükle söylerken aynı günlerde T.Özal ise o güne kadar 682 şikayetin olduğunu, bunlardan 398'inin asılsız bulunduğunu, 146'sının halen incelendiğini ve 80'inin mahkeme konusu olduğunu ve o güne kadar 381 kişinin tutuklulara kötü davranmaktan tutuklandığını söylüyordu. İşkence her ne kadar devlet politikası ise de yurt içi ve dışından gelen zorlamalarla göstermelik de olsa işkencenin diktatörlüğe kabul ettirilmesi demokrasi güçlerinin bir kazanımıydı.

Evren tam da kendisine yakışır bir biçimde önceki yıl söylediklerini ve mahkemelerde kanıtlanmış olayları bir tarafa iterek "İşkence yok" diyor, bunun "terörist"lerin oyunu olduğunu söylüyor.

Tüm bunları bir tarafa koyalım, Türkiye'de sistemli ve örgütlü işkence var diyenler salt komünistler, devrimci demokratik güçler ve anti-faşistler değildir. İşkencenin olduğunu ifadelerin, "masumane itiraflar"ın en gelişkin yöntemlerle yapılan işkenceler sonucu alındığını Mafia babalarından Dündar Kılıç, Behçet Cantürk bile bir kaç defa açıklıadılar ve yüzbinlerce insanın bu tezgahlardan geçtiğini belirtiler. Kapıkule Gümrük yolsuzluğundan yakalananlardan bir bakanlık müşteşarı dahil hemen hemen tüm görevliler işkenceye tabi tutulduklarını açıkladılar. Hatta işkence konusunda zamanın iki bakanı birbirini suçladı. Ünlü yazarlar, politikacılar işkencenin varolduğunu şu veya bu vesilelerle günlük ve aylık basın-yayın organlarında dile getiriyorlar.

İşte cuntanın başı Evren tüm bu gerçeklere rağmen halkın gözünün içine baka baka "İşkence yok", "var diyenler idamlık teröristlerdir", "vatanı ve milleti bölmek, ülkeyi parçalamak isteyenlerdir" diyor. Ama "kel görünmüş" ve güngeçtikçe daha da görünüyor. Çünkü yalan ve demogojiler öylesine açık-seçik sürdürülüyor ki devletin en sadık bakanları, müsteşarları bile inandırılamıyor. Halklarımız işkencenin varlığını artık yaşamında görmüştür. Yüzbinlerce evladı işkence tezgahlarından geçirilen halklarımız diktatörlüğün düşman yüzünü bugün daha iyi görüyor. Evren günde beş defa "İşkence yok" desede artık nafiledir●

5 Yurtsever Katledildi

Halkımıza karşı ilan edilmemiş bir sindirme savaşı yürüten faşist sömürgeci Türk yönetimi, katliamlar zincirine Urfa'nın Bozova ilçesinde yeni bir halka daha ekledi. Faşist-sömürgeci asker ve polis kuvvetleri 21 Mayıs 1985 günü Bozova ilçesi yakınlarında çembere aldığı beş Kürd yurtseverini hunharca katlederek çevre yerleşim birimlerinde terör estirdi.

Cuntanın, özellikle artan ekonomik ve politik bunalım koşullarında kitlelerin dikkatini başka yöne çekebilmek ve başta emekçi halk muhalefeti olmak üzere kendisinden yana olmayan her kesimi baskı altında tutabilmek için olay yaratmayı politik bir taktik haline getirdiği bilinıyor. Yürüttüğü yalan ve demagojik propagandanın taraftar bulabilmesi için pireyi deve göstererek yeni olaylar peşinde koşan ve yeni bahaneler arayan faşist sömürgeci cunta, ülkemize yeni işgal askeri birlikleri göndererek halkımız üzerndeki baskıyı yoğunlaştırmaktadır. Bununla da hızını alamayan cuntanın, ülkemizin diğer parçalarına yeni bir baldırı hazırlığı içinde olduğu gözlenmektedir.

Bilinmelidir ki, faşist-sömürgeciler her istediklerini yapacak durumda değildirler. Halkımızın her dört parçada boyutlanan mücadelesi, Orta-Doğu ve dünyadaki güçler dengesi, sömürgecilerin istemleri önüne yeni engeller çıkarmıştır.

Bilimsel sosyalizmin eylemine kulavuz olduğu halkımızın doğru devrimci mücadelesinin, sömürgeciliği topraklarımızdan söküp atacağı ve sömürgecilerin bu tür terörist eylemlerine son vereceği günler pek uzak değildir. Halkımız bu görevini başarmakla tüm mücadele şehitlerinin intikamını almış olacaktır●

Faşizmin Tüm Kurum ve Kuruluşlarıyla Alaşağı Etmek İçin İLERİ !

Peşeng: Sayfa 6

"HEVKARİ" GÖRÜŞMELERİ NEDEN KESİLDİ ?

Roni KOÇER

Kamuoyunda ilk başlarda "Beşli" ve daha sonraları "Hevkari" olarak adlandırılan, Türkiye Kürdistanı'ndaki örgütler arasında bu güne kadar meydana gelen en uzun süreli güç ve eylembirliği görüşmeleri, programda anlaşmaya varılmış olmasına rağmen, tüzük tartışmaları esnasındaki anlaşmazlık dolayısıyla kesintiye uğradı.

Her ne kadar KUK tarafından "Xebat"ta yazılan yazılarda gerçek çarpıtılmak isteniliyorsa da, 12 Eylül 1980 darbesinden bir kaç ay sonra çalışmaları başlayan ve 1984 yılının Aralık ayında KUK'un bahaneci bir biçimde "olmazsa olmaz" koşul olarak dayattığı son önerilerinin diğer taraflarca kabul edilmemesi ve diğer bazı nedenlerden dolayı kesildi "HEVKARİ görüşmeleri.

Gerek günümüzde hüküm süren faşist diktatörlüğün ağır egemenlik koşulları, gerek kitlelerde yaratılan birlik umudunun bir anda inise geçmesi, birlik adına birliğe karşı takınılan sekter tutumların yurtsever çevrelerce daha iyi anlaşılabilmesi ve gerekse mevcut deneyimin olumlu-olumsuz yönleriyle birlikte iyi kavranabilmesi ve birliğe yönelik daha sağlıklı adımların hizmetine sunulabilmesi, Partimizin geçmişte sürdürdüğü birlik politikasının daha sağlıklı kavranarak kitlelere malediebilmesi için bu konunun ana halkalarıyla birlikte ele alınması ve kamuoyunun bu çerçevede bilgilendirilmesi gerektiği kanısındayız.

Her şeyden önce birlik çalışmalarına katılan güçlerin, -özgül örgütsel sorunları ve kimi zaman birbirlerine karşı takındıkları olumsuz tutumlarına rağmen- geçmiş süreçte yakınlaşmalarını, dostluk ve işbirliği ilişkilerini geliştirmelerini, tartışmalar sonucunda bir program üzerinde anlaşmaya varabilmiş olmalarını değerli bir çalışma olarak gördüğümüzü belirtmekte fayda görüyoruz. Ama, görüşmelerin son aşamalarında ortaya konan sekter tutumu (ki bu tutum Hevkari Programının bugün bir kağıt parçası olarak kalmasına neden olmuştur.) yurtsever çevrelerde teşhir etmeyi de görev biliyoruz. Aradan geçen süre içerisinde KUK sağlıklı bir değerlendirme ve sağ duyulu düşünmeye, tutum takınmaya yönelecağine gelişmeleri daha olumsuz bir raya sürüklemeye çalıştı. Olayları kurnaz "köylü politikasıyla" yorumlamaya, suçlama ve çarpıtmalarda bulunmaya başladı.

Görüşmelerin kesilmesinin başlıca sorumlusu olmasına karşın biz bugün dahi KUK'la olumlu ilişkiler kurmak, işbirliklerinde bulunmak dileğindeyiz. Ama görülen odur ki, KUK aynı olumlu tutumu sürdürme yerine, tarafları uzaklaştırma ve ilişkileri sertleştirmeyi yol seçmiştir. Xebat'ta çıkan yazılar ve bazı toplantılarda ve surda-burda takındıkları tutum ve davranışları bu gerçeği yansıtıyor. Dileğimiz, olumlu bir rayda, kararlıca yürümeleridir.

13.3.1981 günü başlayan toplantılardan ilk beşi, Partimizin katılımı olmaksızın yapıldı. Biz, TKSP, KUK ve Ala Rızgari'nin PKK ile PKK'den kaynaklanan nedenlerden dolayı bu günkü koşullarda "Hevkari" tipi bir güç ve eylem birliğinde yer alınamayacağını savunduğumuzdan, PKK, 5. toplantıda görüşmelerden çekildi. 6. toplantıya katıldık. Ne var ki güç birliği çalışmaları bir türlü rayına oturtulamıyordu. Bunda "D.Komkar"da çıkan ve Kulp olayını konu alan yazının önemli bir payı olmuştu. Yazıda bize ağır suçlamalar getiriliyordu.

Yurtsever niteliğimizi tartışma konusu eden bir hareketin bizimle birlikten yana olduğunu söylemesini saçma ve ciddi olmaktan uzak bulduk. TKSP'nin bu tutumunu düzeltmesi gerektiğini dayattık. Mızrağın ucu kendilerine doğrudan doğruya yöneltilmediğinden dolayı olacak ki toplantıya katılan diğer iki örgüt (KUK ve Ala Rızgari) bu olayı önemsemiyor, "es" geçiyor, "vurdumduymaz"ca davranıyorlardı. Oysa mesele önemliydi. Aynı tutumlara başka yurtsever örgütler dahi hedef olsa, bu hepimizi yakından ilgilendirmelidir. Eğer sözkonusu yazı başkalarına -örneğin KUK veya AR'ye-karşı da yazılmış olsaydı, buna biz kesin bir dille karşı çıkacaktık. Ama müttefiklerimiz bu görevlerini yerlerine getirmediler.

TKSP yöneticileri bu tutumlarını samimice düzeltme yolunu seçmedi, yani kamuoyuna bir bildiriyle yapmaları gereken bir açıklamayı yapmadı ve sadece platform toplantılarında bazı minik adımları atmakla yetindiler.Sonuçta toplantılara katılmaya karar verdik.Çünkü dühi fazla diretmek pek yarar getirmeyecekti.

Belli bir aşamadan (ki bu aşama bazı pürüzleri çözme aşamasıydı) sonra güç ve eylem birliğinin Program Taslağını Hazırlama Komisyonu kuruldu, çalışmalarına başladı. Diğer bazı konularla birlikte ele alınan "Bağımsızlık-Federasyon" ve "mücadele biçimleri"ne ilişkin tartışmalar uzun süre devam etti.

BAĞIMSIZLIK MI, FEDERASYON MU?

Bağımsızlık mı federasyon mu sorusunu yanıtlamada, Partimiz, KUK, Ala Rızgari ve Tekoşin arasında temelde bir görüş farklılığı yoktu.

Parti temsilcisi yoldaşımız soruna ilişkin politikamızı net olarak ortaya koydu:

"Doğaldır ki herkes kendi programındaki anlayışla yaklaşıyor soruna. (...) Bugünkü somut durum bize neyi emrediyor, halkımızın çıkarları neyi gerektiğini değerlendirmeliyiz. Bu, bizim için en önemli noktadır. Bu bakımdan, bizim için bugünkü somut durum, bir federasyon değil, bağımsızlık mücadelesini gerektiriyor. Bu

riyorsa onu programlaştırmak gerekiyor diyoruz. Biz bağımsızlığı öneriyoruz; Çünkü verili durumda bunu gerektiriyor. (...) Bugünkü verili durumda Kürdistan'daki mücadelenin Türkiye'deki mücadeleye bağlı olarak gelişmediği biliniyor. (...) bugünün somut koşullarında Kürdistan'ın Türkiye'ye bağlılığı zoraki bir bağlılıktır. Biz bağımsızlığı bu zoraki bağlılığı parçalamak için istiyoruz."(28.3.1983)

TKSP ise farklı düşünüyordu. TKSP'ye göre günümüzde en gerçekçi alternatif "Federasyon" idi.

Günün koşullarına uygun stratejiyi programa alabilmek meselesinde yoğun tartışmalar yapıldı. TKSP, kendi programında "federasyon" ongördüğünü ve bağımsızlığı bugün için kabul etmesinin programıyla çelişeceğini iddia ediyordu. TKSP temsilcisi şöyle diyordu:

"Bugünkü aşamada varsayalım ki Kürdistan halkı Türkiye'den ayrıldı. Bu Türkiye devrimci hareketinin yararına olmadığı gibi, Kürdistan işçi sınıfının yararına da değildir. Çünkü bu devlet, Kürt burjuva, feodal, şeyh, aşiret reislerinin devleti olacaktır." (20.3.1983)

Bu önemli bir ayrıntıydı. Ama anlaşmaya varmak imkansız değildi. Uzun süreli tartışmalardan sonra düğümün çözümlenememesi karşısında platforma şu önerilerle gittik:

"Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını gerçekleştirmek için emperyalizmin, sömürgeciliğin ve işbirlikçi egemen sınıfların ekonomik, siyasal, askeri egemenliklerini yıkmak ve Kürdistan Demokratik Halk Cumhuriyetini ilan etmek" (20.3.1983)

Bize göre bu formül üzerinde anlaşmaya varılabilirdi.

Tartışmalar öyle bir düzeye gelmişti ki ya TKSP'yi bu işin dışında tutacaktık, ya da uzlaşmayı sağlayacaktık. Hatta bir ara sorun o noktaya geldi ki, eğer başka şekilde anlaşmıyorsak sadece "yıkılacak hedef" üzerinde anlaşabiliriz dedik. Bu yıkmakta birlik, inşada isteyen için ayrılık demekti. Yıkımdan sonra her örgüt kendi tutumunu özgür iradesiyle belirleyecek ve isteyen guruplar birlikte çalışmaya devam edecekti.

Bizim devrimci esnekliğe örnek tutumumuz ve tutarlı, istekli politikamız bu maddede anlaşmaya varılabilmesinde önemli rol oynadı. Elbette ki, bununla, bizim dışımızda takınılan olumlu tutumları reddetmiyor, küçümsemiyoruz.

MÜCADELE BİÇİMLERİ

"Bağımsızlık mı, federasyon mu", devrime katılacak sınıf ve tabakaların bileşim ve talepleri, kurulacak iktidarın biçim ve içeriği, ilan edilecek devletin ad ve biçimi...vs gibi konuların yanısıra Program Komisyonu'nda en çok tartışılan konulardan biri de mücadele biçimlerine ilişkindi. Bu konuda çıkan anlaşmazlık daha çok silahlı mücadelenin her zaman için belirleyici rol oynayıp oynamadığı noktasında yoğunlaştı.

Parti programımız; "PPKK, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde legal, ilegal, yarı-legal, barışçıl, barışçıl olmayan (kitlelerin direnişinden silahlı halk savaşına dek varan) her türlü mücadele biçim ve araçlarını somut koşullara uygun olarak kullanır" (PPKK programı, s.26) diyor.

Biz mücadele biçimlerinden hiç birini reddetmiyoruz. Yeter ki günün koşullarına yaratıcı bir biçimde uygulansın, yaşama yanıt versinler. Ama yine biz bütün mücadele biçimlerini siyasal mücadelenin hizmetinde araçlar olarak görüyoruz.

PPKK, "Kürdistan'ın bağımsızlığını ve devrimin kazınımlarını iç ve dış saldırılardan korumak için Halk Ordusu'nun yanısıra gönüllü silahlı halk milisleri oluşturulacaktır" (PPKK programı s. 27) diyor; ama hiçbir zaman gerekli gördüğü askeri şiddet hareketlerini bir bütün olarak siyasal mücadelenin kendisinden daha yüksek bir konumda görmüyor. Bize göre, şiddet mutlak bir mücadele biçimi değildir. Geçici bir role sahiptir. Bağımsızlık savaşımında örgütlü halk yığınları, düşman saldırısı karşısında el-kolu bağlı kalamazlar. İşte böylesi koşullarda şiddette başvurmak zorunludur. Amaca ulaştıktan sonra şiddetin rolü giderek azalmaya yüz tutar. Fakat, şiddetin en yoğun şekilde hayata geçirildiği, devrimci "terör"ün alabildiğine geliştirildiği koşullarda bile siyasal mücadele belirleyicidir, şiddeti yönlendiricidir, örgütleyicidir, yol göstericidir. Bu anlamıyla da en güçlü, en etkin ana potansiyel siyasaldır ve kendi başına ele alınan şiddet potansiyelinin doğurucusudur. Zor "bağrında yeni bir toplum taşıyan her eski toplumun ebesi"dir. (Anti Duhring s.301) Örgütlü zorun dayanağı da toplumsal ve dolayısıyla da siyasaldır.

Şiddet ve zorun tarihte oynadığı devrimci rol, bilimsel olarak kısaca böyledir.

PPKK, "Hevkari" Programı taslağının tartışıldığı toplantılarda bu çerçeveye denk düşen görüşler savundu.

PPKK, mücadele biçimlerinden birinin her zaman için aynı oranda rol oynadığı biçimindeki önerilere kesin bir dille karşı çıktı. Koşullara göre kimisinin rolü artar kimisinin azalır dedi.

"ÜÇLÜ"NÜN BİLDİRİSİNE KARŞI PPKK'NİN TUTUMU

Bizim Hevkari'de olduğumuz sürecin başından itibaren Türkiye soluyla ilişkiler meselesinde hep aynı tutumu takındık. Bu gün de bu tutumuzda bir değişiklik olmamıştır. Xebat 7. sayısında "Beşli Platform (Hevkari) Üzerine Bir Açıklama"başlıklı yazıda söylenenler gerçek dışıdır, temelden yoksundur.

Bu süreci daha iyi aydınlatmak ve kamuoyuna kavratmak amacıyla, meseleye Kulp olayının tartışıldığı, bizim toplantılara katılmadığımız ve TKSP,KUK ve Ala Rizgari'nin ortaklaşa dağıttığı,içeriğinde güçbirliğine ilişkin düşüncelerimizle çelişen bazı belirlemelere gidilen ve KUK'un sık sık atıfta bulunarak kendisine dayanak yapmaya, "Beşli"nin prensipleriymiş gibi yurtsever çevrelere lanse etmeye çalıştığı "Üçlü"nün şu "meşhur" bildirisine değinmekten başlamak istiyoruz.

4.10.1984 toplantısına katılan KUK temsilcisinin konuşmasının bir bölümüne burada yer vermek gerektiği kanısındayız: KUK: "Üç ve daha sonra beş hareketin kabul ettiği bazı ortak nokta ve prensipler vardır.*Bizce bunların bir kısmı bugün işle-

Pêşeng: Sayfa 8

mez durumdadır.Kuruluş bildirisinde ve tutanaklarda ülkeden ülkeye yani Kürdistan'da oluşacak güçbirliği/cepheden, Türkiye'de oluşacak güçbirliği/cepheye tesbiti vardır.** (...) Bizce sizin (PPKK ve TKSP'nin -B.n.) Altılı platformdaki durumunuz buna ters düşmektedir. Her örgütün örgütsel bağımsızlığı vardır ve istediği örgütlerle ikili ilişkilere girebilir. Ancak altılı platform (TKP, TİP,TSİP,TKEP,PPKK, TKSP) farklı bir düzeydir. Altılı platformdaki yeriniz ortak prensip ve noktalara ters bir durumdur. Bizce bu değerlendirilmesi gereken önemli bir olaydır."

1- Üçlünün prensiplerine PPKK katılmamıştır.

2- Tutanaklarda PPKK'nin bu prensipleri benimsediği biçiminde herhangi bir şey yoktur.

3- Bu prensipler yaşama ters düştüğü için ayakları havada kaldı. Bu anlamıyla da işlemez durumda oldukları doğrudur.

4- Üçlünün bildirisinin ülkeden ülkeye güçbirliğini prensip kabul ettiği doğrudur.

5- Adı geçen bildiri herhangi birşeyin kuruluş bildirisi değil. Bilgilendirmeye yöneliktir. Çalışmalar başlamış 1,5 yıldan fazla bir süre geçmiş ve sonra yayınlanmıştır.

6- Altılı platformda yer almamız üçlü bildirideki prensiplere uymaz, ama bizim prensiplerimize uyar.

7- Her örgütün örgütsel bağımsızlığından sadece iki örgüt arasındaki sınırlı ilişkileri anlamak yanlıştır. Bu ilişkiler 6 örgütle de 60 örgütle de olabilir. Bu meseleye ileride de yer vereceğiz.

Kulp olayı dolayısıyla ayrıldığımızı ve daha sonra toplantılara tekrar katıldığımızı yukarıda belirtmiştik. Bizim de katılımımızla yapılan 30.8.1982 tarihli toplantıda temsilci yoldaşımız; "Üçlünün kamuoyuna açıkladığı bildirisinde bizim görüşlerimize eleştiriler var" olduğunu, "çalışmalarda bulunmamamız nedeniyle, bildiri ve o dönemde süren çalışmalar bizi bağlamaz" dedi. Yoldaşımız, "güç ve eylem birliğinden güç ve eylem birliğine" (veya cepheden-cepheye) formülasyonunu mutlak bir formül olarak görmediğimizi ve Türkiye'de kurulabilecek bir "cepheye ayrı ayrı da, beşli olarak da girebiliriz" düşüncesini savundu. O gün TKSP, platforma bir öneriyle gelmiş ve önerisi gündemin 4. maddesini oluşturmuştu. Öneri; "Türk solu ile ilişkilerin geliştirilmesi. Bu amaçla, Türkiyeli güçler ile bir toplantı düzenlenmesi. Güçlerin bu soruna ilişkin olarak, birliktelik sağlayamamaları durumunda, ilişkilerde, platforma dahil güçlerin serbest bırakılması" biçimindeydi.TKSP, "Üçlü" bildiriye imza atmış olmasına rağmen aynı toplantıda "eğer, platformda karar çıkmayacaksa biz ilişkiye geçeceğiz" tespitinde bulundu.

10.9.1982'de yapılan toplantıda da temsilci yoldaşımız, "platformda çözülemeyen konularda tarafların özgür davranmaları doğal haklarıdır. Bu hakkı kısıtlamaya hakkımız yoktur" dedi.

Biz 30. 9. 1982 tarihli toplantıda, o aşamada, Kürdistan'da ulusal demokratik güçlerin birliğinin sağlanması ve Türkiye solunu, üzerinde anlaşmaya varacağımız bir anti-faşist programla gitmeyi uygun bulduğumuzu; ancak bunu mutlaklaştırmadığımızı; eğer Kürdistan ulusal demokratik güçleri arasında güçbirliği çalışmalarında tıkanıklık olursa ve tüm çabalara rağmen bu tıkanıklık giderilemezse elbette ki Türkiye demokrasi güçleri ile belli düzeylerde güçbirliği doğrultusunda ilişkilere gireceğimizi bunu aynı zamanda bir görev olarak da gördüğümüzü belirttik. Ama, elbette ki eğer gerçekleştirilebilseydi birliktenbirliğe veya cepheden-cepheye prensibinin hayata geçirilmesi en ideal çözüm şekli olacaktı. Bunun gerçekleştirilmesi için önerilerde bulunduk, elimizden gelen hiç bir çabayı esirgemedik. Ama her şeyin bize bağlı olduğu kanısında değildik. Bundan dolayı da önce "Hevkari"yi kuracak, daha sonra "Hevkari" de oybirliği esasına göre belirlenmiş bir programla Türkiye soluna gideceğiz diyemezdik. Bu hayal kurmak olurdu.

Bu durumda hiç bir ulusal demokratik gücün (bu KUK için de geçerlidir) kendisini anlaşmanın sağlanamadığı bir dönemde zincire vurması elini-kolunu bağlaması doğru tutum değildi. Biz de herkes gibi bu konuda en doğal hakkımızı kullanarak Sol Birlik'e katıldık. KUK'a da öneri götürülmüş, katılmayı reddetmişti.

Sol Birlik görüşmelerine katılmamız KUK tarafından hazmedilmedi. Sanki Sol Birlik, "Hevkari"nin bir alternatifiymiş gibi görüldü. Halbuki biz, Sol Birlik'teki taraflarla anti-faşist mücadele konusunda anlaşmıştık; Kürdistan'ın ulusal demokratik halk devrimi meselesinde değil. Çünkü önümüzde iki ayrı devrim süreci olduğu düşüncesindeyiz. Bunun genel olarak ne "Hevkari"ye ne de KUK'a herhangi bir zararı dokunmuyor. Kaldıki cepheden-cepheye, birlikten-birliğe geçiş formülünün önünü tıkayan biz olmadık, KUK oldu.

Meseleye ilişkin olarak, işin başından itibaren yukarıda değindiğimiz çerçevede yanaşmış olmamıza karşı KUK yöneticilerinin bu gün kalkıp bizim "üçlü" bildiride yeralan görüşleri daha önce benimsediğimizi; bu bildirinin görüşmelere katılan her beş hareketi de bağladığını, kapsamına aldığını söylemeleri, meseleyi tahrif etmek, gerçek özünü saklamak çabası değil de nedir?

Durumu yanıltıtık. Eğer kendi prensiplerini çiğneyen bir örgüt varsa o da PPKK değil, olsa olsa prensiplerini peşinen çiğneyen KUK'tur.

Hem Kürdistan'da bir güç ve eylem birliği oluşturulamadan, bu güç ve eylem birliğinde oybirliği esasına dayalı bir karar alınamadan Türkiye'de oluşabilecek anti-faşist güç ve eylem birliklerine katılmamak gerektiğini savunmak ve hem de aynı görüşü paylaşmayan ulusal demokratik bir güçle ulusal demokratik güç ve eylem birliğini oluşturmaya çalışmak bir çelişkidir. Bu,pratikte atılan adımlarla, teoride savunulduğu iddia edilenin çiğnenmesidir.

İkinci olarak KUK'un Fransa'

* Beş hareketin her beşinin de bu "nokta ve prensipleri" kabul ettiğini ispatlayan bir tek kanıt yoktur. Varsa KUK neden Xebat'ta bunu tutunaklardan aktararak ispatlamadı.
** Bunlar TKSP, KUK ve Ala Rızgari'yi bağlar; bizi bağlamaz.

Pêşeng: Sayfa 9

da anti-faşist bir güç ve eylem birliğinin sağlanması amacıyla yapılan toplantıya (henüz Kürdistan'da bir güç eylem birliği oluşturulup bunun Fransa'daki toplantıya ve anti-faşist birliklere ilişkin bir programı veya en azında oybirliğiyle alınan bir kararı ortada yokken, çalışmalar daha o aşamaya varmamışken) katılarak, anti-faşist güç ve eylem birliğinin oluşturulabilmesine hizmet amacıyla kurulan komisyonlarda yeralması da yine "güç ve eylem birliğinden, güç ve eylem birliğine" prensibine terstir.

Kimin ne söylediğine değil,daha çok yaptığına bakmak gerek. Teori ve pratiğin uyumluluğu canalıcı bir noktadır; ama pratik yaşam belirleyicidir, bir örgütün ne yaptığının en büyük kanıtıdır.

KAPSAM SORUNU VE KUK'un ÇELİŞKİLİ TUTUMLARI

25.11.1983 günü Partimiz, TKSP, KUK, Ala Rızgari ve Tekoşin biraraya gelerek, program taslağını tartışmak üzere toplandılar. İç sorunlarını gerekçe göstererek toplantıya katılmayan Ala Rızgari'nin tavrı bu toplantıda tartışıldı. Ala Rızgari temsilcisi, görüşmelerin 1984'ün belirsiz (çünkü tarih verilmemişti) bir dönemine kadar ertelenmesini talep etmişti . Bu talep PPKK TKSP ve KUK tarafından kabul edilmedi, Ala Rızgari'nin katılımının sağlanması için çaba sarfedilmesinin gerektiği belirtildi.

O sıralarda toplantı bölgesine yeni gelen Tekoşin temsilcisine açıklamalarda bulunma görevi bize verilmişti. Yoldaşımız, örgütlerin kendi iç sorunlarından dolayı görüşmeleri aksatmamaları, soruna yeterli önemi vermeleri, Ala Rızgari'nin gelmemesine rağmen toplantıların devam etmesi gerektiğini, çalışmaların çok önem taşıdığını ve "onun için dörtlü, olmazsa üçlü veya ikili olarak çalışmalara devam edilme"sini savundu ve ekledi: "Ama toplantıların başladığını Ala Rızgari'ye bildirmeliyiz. Bu anlattıklarım üç hareketin görüşüdür." (25.11.1983)

Bundan sonra söz alan KUK yetkilisi şöyle diyor:

"PPKK'li arkadaşın belirttikleri bizim ortak görüşlerimizdir. (...) Ala Rızgari'ci arkadaşların ne zaman cevap göndereceksekleri belli değildir. Bizim onları dıştalamamız sözkonusu değildir. Onlar bu platformu ciddiye almamaktadırlar."

TKSP temsilcisi de "belirtilen görüşlere katılıyorum" biçiminde görüş beliriedi.

Tüm çabalara rağmen Ala Rızgari'nin görüşmelere katılmamasından dolayı görüşmeler "dörtlü" olarak devam etti.

Daha sonraları, bilindiği gibi Tekoşin de ayrıldı. Daha evvel anlaşmaya varıldığı gibi görüşmelere üçlü olarak devam edilmesi gerekiyordu. Fakat program görüşmelerinde uzlaşmaya varıldıktan sonra KUK tüzükte engel çıkardı.

ÇÖZÜMSÖZLÜĞÜN YARATICISI KUK'TUR

"Hevkari" programının yanısıra taraflarca daha önce görüşülen başka iki program taslağı da vardı. Bunlardan biri "Türkiye ve Kürdistan Devrimci-Demokratik Güçlerinin Ortak Cephesi İçin Program Önerisi", bir diğeri de anti-faşist demokratik dönüşümleri içeren "Acil Talepler" başlıklı program idi. Partimiz,anti-faşist cephe programında anlaşamayan ulusal demokratik güçlerin, "Türkiye ve Kürdistan Devrimci-Demokratik Güçlerinin Ortak Cephesi İçin Program Önerisi" başlıklı 2. taslağı onaylayıp başka güçlere götürülmesini bu aşamada doğru bulmadı. Platform bu programı onaylamadı. Bize göre günün ihtiyaç duyduğu ivedi program 3. programdı.

Öte taraftan, anti-faşist mücadele perspektiflerini programlaştıran "Acil Talepler" başlıklı 3. program da KUK ve Tekoşin'in reddiyle karşılaştı, onaylanmadı. Bu ciddi bir olumsuz gelişme oldu.

14.3.1984 tarihli toplantı tutanağında belirtildiği gibi "Tekoşinci arkadaşlar programın 3. bölümüne ("Acil Talepler" taslağına-BN) daha önce de olduğu gibi katılmadıklarını belirttiler ve bir eylem programı üzerinde birleşilmesini önerdiler.

"KUK'çu arkadaşlar, 3.programa ilişkin olarak, böyle bir programa gerek olmadığını*,bir eylem programının benimsenmesini önerdiler.

"Değerlendirilmesi üzerine KUK ve Tekoşin'in birer eylem programı hazırlamaları kararlaştırıldı".

Hiç kuşku yok ki KUK ve Tekoşin'in böylesi bir talebi anti faşist programda birliğin çok daha gerisini hedefleyen bir programda anlaşmak demekti. Ama biz böylesi bir geri program üzerinde bile görüşmeye hazır olduğumuzu belirttik.

3. program yerine, "23 Mart tarihli toplantıya Tekoşin bir yazılı eylem programı taslağı sundu. KUK, programın 3. bölümünde (yani 3. program taslağında-BN) 2,3,6,9,10,19,20 (yedi madde) yi 1.programa bağlı olarak, eylem programı anlamında önerdi. 1.programın kabul edilmesi koşullarında; sıkıyönetimin kaldırılması, işkencelere son verilmesi, genel affın çıkarılması, tutuklularla ve aileleriyle dayanışma kampanyaları oluşturma,... da ortak örgütlenmek, ... sahasında hastalarla, ailelerle dayanışma, kimlik sorunu v.b konularda 1. programa ("Hevkari" programına-BN) bağlı bir eylem programı yapılmasını önerdi." (23.3.1984 toplantı tutanağı)

5.6. 1984 toplantısına Tekoşin'den kimse gelmedi. "Bunun üzerine KUK temsilcisi arkadaş, daha önceki toplantılarda kararlaştırılan önerinin hazır olduğunu, ancak Tekoşin'den kimsenin gelmediği bir toplantıda bunları sunmanın ve tartışmanın yarar sağlamayacağını belirterek önerileri vermedi. Buna karşılık PPKK ve TKSP'den arkadaşlar ise Tekoşin temsilcisinin katılmamış olmasının öneri almaya ve değerlendirme yapmaya engel olmadığı doğrultusunda görüş belirttiler. Sonuçta öneriler verilmedi". (5.6.1984 toplantı tutanağı)

Böylece, toplantı, Tekoşin'le haberleşmek kararından başka hiç bir karar alamadan, program tartışmalarını sürdüremeden KUK'un takındığı tutumdan dolayı dağıldı.

Tekoşin temsilcisi 12.6.1984 tarihli toplantıya da gelmedi. KUK tarafından hazırlanan öneriler tüm ısrarlara rağmen bu toplantıda da diğer hareketlere verilmedi. KUK temsilcisi şöyle diyordu:

"Tekoşin temsilcisinin gelmesini beklemek gerekir. Onlar gelmeden önerileri vermeyi düşünmüyoruz. Tekoşin'in tavrına göre bir durum değerlendirmesi yapmalıyız".

Bunun üzerine söz alan TKSP

* Bu anti-faşist mücadele meselesinde birliğe gerek olmadığı anlamına gelir.

Pêşeng: Sayfa 10

temsilcisi şunları söyledi:

"Tekoşin'in katılmaması önerileri vermenize engel değil.Onların gelmeleri elbette gerekli ve ilerde de bunu yapabilirler. Ancak varsayalım ki onlar geri çekilmeyi düşünebilirler. Böyle bile olsa bu çalışma yürüyebileceğine göre önerileri vermeniz gerekir. Sizin tutumunuz, Tekoşin'in katılmaması halinde kendinizin de geri çekilmeyi düşündüğünüzü, böyle bir ihtimal bulunduğunu gösteriyor". KUK'un buna cevabı şu oldu:

"Hayır. Sadece durum değerlendirmesi yapmayı düşünüyoruz. Çekilip çekilmemek o zaman belli olur*."

Bundan sonra yoldaşımız söz aldı:

" Bize göre görüşmeleri sürdürmeliyiz. Geçmişte Ala Rızgari' nin de durumu Tekoşin'inki gibiydi. Tekoşin'e haber verdik, gelmediler. Toplantılar sürdürülebilir".

Daha sonra Tekoşin'in çekildiği herkesçe duyuldu, anlaşıldı. KUK'ta ise tırmanan bir isteksizlik egemen olmaya başladı.

31.7.1984 günü, KUK tarafından önerilen bazı acil talepler ile ilgili bir tartışma oldu. KUK, acil taleplere ilişkin önerilerinde iktidardaki faşizmi baş hedef olarak belirtmiyordu. Bu öneriler, anti-faşist mücadele açısından oldukça yetersiz kalıyordu.

Parti temsilcimiz görüşlerini ortaya koydu: "KUK'un acil taleplerle ilgili önerilerini inceledik. Bu talepler için mücadele gereği, esas olarak faşizmin iktidarda oluşundan kaynaklandığından temel hedef, yani faşizmin yıkılması hedefi baş talep olarak netleştirilmelidir. Türkiyeli anti-faşist ve devrimci demokratik güçlere götüreceğimiz programlar görüş ayrılıkları nedeniyle gündemimizden çıktığına ve yalnızca HEVKARİ programı üzerinde anlaşmak sözkonusu olduğuna göre, yukarıdaki itirazımız, olmazsa olmaz biçiminde değerlendirilmemelidir. Ancak önerdiğimiz açıklık getirilirse, bu faşizme karşı mücadele açısından önemli, ileri bir adım olur, hem de anti-faşist mücadele perspektifi konusunda görüşbirliği sağlanacağı için HEVKARİ, bu tür görüşmeleri -Türkiyeli güçlerin de katıldığı görüşmeler- etkin bir biçimde yönlendirme olanağına kavuşur".

İşte, parti temsilcimizin de dile getirdiği gibi anti-faşist birlikler konusunda biz,KUK'tan daha çok istekli davrandık.Yukarıdaki konuşma, "Hevkari" toplantılarında görüşbirliğine varılması için elimizden geleni yaptığımızın belgelerinden biridir aynı zamanda.Bu durumda, anlaşmazlığın yaratıcılarının şimdi de kalkıp "neden kendi başınıza başka güçlerle (Türkiyeli sol güçlerle) birlik yaptınız" demeye hakları var mı? KUK o hakkı kendisinde buluyor; biz onda bulmuyoruz.

Bu tutanağın gerekli bölümlerini aktarmaya devam edelim:

TKSP: "Daha net ve ayrıntılı acil demokratik taleplerle Türkiye sol güçlerine gidilirse daha iyi olur. Ancak KUK'lu arkadaşların önerdikleri biçimde de olabilir. (....) Bu konuda görüşbirliği sağlayabilirsek genel olarak mücadelemizin özel olarak da HEVKARİ'nin etkinliği için iyi olurdu".

KUK: "İki önemli nokta ortaya çıkıyor. Acil talepler taslağındaki 1.şıkkın** netleştirilmesiyle Türkiye soluna ortak görüşlerle gidilmede ortak zemin.Eğer biz faşizmi yıkma tesbitini acil talepler için hedef olarak koyarsak, yerine neyi getirmek istediğimizi de koymak durumundayız. Bu bizim birlik anlayış ve perspektifimize aykırıdır. Bunları Türkiye sol güçleriyle yapılacak geniş toplantıda saptamalıyız. Kaldı ki önerdiğimiz acil taleplerle de Türkiye sol güçlerine gidebiliriz".***

TKSP: "Acil talepler, güncel deyimle anti-faşist mücadelenin hedefi konusunda görüş birliği sağlıyamıyoruz. Bu durumda HEVKARİ'yi oluşturan güçler, Türkiye sol güçleriyle yapılacak toplantılarda, anılan konuda kendi örgütlerinin bağımsız görüşünü savunacaklardır".

KUK: " HEVKARİ'ye katılan güçler bu konularda belli zaaflar göstermişlerdir. Örneğin sizler Hevkari'de olmanıza rağmen, bundan bağımsız olarak bazı Türkiyeli sol güçlerle de ayrı bir platformdasınız**** Gerçi HEVKARİ'nin, henüz tarafları bağlayan bir tüzüğü yok. Fakat biz bir bağlayıcılık sözkonusu olmamasına rağmen müttefiklerimizin, yani HEVKARİ'deki güçlerin durumunu önemseyerek, Türkiyeli güçlerle belirttiğim türden ilişkilere girmedik. Bunun sizlerce de gözönünde bulundurulmasını isterdik. Zaten bunu sorun da etmiş değiliz. Ancak HEVKARİ tüzüğü görüşüldüğü zaman bunları gözönünde bulundurmalıyız".

PPKK: " Daha önce de söyledik, bize göre Türkiye için ya faşizm, ya da devrim ikilemi yanlıştır. Anti-faşist mücadele süreci ile devrim süreci çakışmayabilir. Bu nedenle Türkiye düzeyinde bizim için öncelikli olan, acil olan devrim güçlerinin değil; anti-faşist güçlerin cephesidir. Bu önemli ve temel taktiğimizi her platformda savunacağız. Ve de bu görüşümüze uygun demokratik ve siyasal platformlara katılacağız. Bunu bugünden belirtmekte yarar var. HEVKARİ'ye katılmak programımızı ortadan kaldırmadığı gibi, örgütsel bağımsızlığımızı da ortadan kaldırmamalıdır".

Bundan sonra TKSP ve daha sonra da KUK söz alarak şu belirlemede bulundu:

"HEVKARİ tüzüğünü tartışırken salt Türkiye sol güçleriyle değil, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve Ortadoğu'daki diğer ilerici örgütlerle ilişkilerin nasıl düzenleneceği konuşulmalıdır".

Bunun anlamı açıktır: Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve Ortadoğu'daki hangi örgütle hangi temelde oturulacağı KUK'tan alınan onay belgesiyle olmalıdır. KUK, kiminle nasıl bir ilişkiye geçilmesinden yana olursa biz ona uymak zorunda olmalıyız !

4.10.1984 günkü toplantıda tüzük konusu tartışılırken, yoldaşımız, "Diğer bazı örgütlerin Hevkari'deki temsil edilme durumu nasıl olacak" sorusuna yanıt bulunmasını ve her üç hareketin bu konuyu düşünmesi gerektiğini savundu.

---

* Okuyucu KUK'ta çekilme eğiliminin oluştuğunu bu sözlerden de kolaylıkla çıkarabilir.

** Faşizmin yıkılması kastediliyor.

*** Herhalde bu mantığın sonucu olarak KUK Hareketi'nin kendisine özgü ve kamuoyunca bilinen net bir ulusal demokratik mücadele programı yoktur. Bunu da geniş güçlerin katıldığı toplantılarda (!?) saptayacak! Yine kendisinin anti-faşist güçlere önereceği anti-faşist bir mücadele programının olmamasının nedeni (!?) de bu mudur?

**** Herhalde bununla 1984 mahalli seçimleri konusundaki ortak açıklama v.b. şeyler kastediliyor. Çünkü, bugün Sol Birlik'i oluşturan güçlerle o aşamada, bazı tekil olaylarda cuntaya karşı ortak savaşımdan başka pratik ortak adımlar atmamıştır. Yani henüz bir birlik oluşturulamamıştı.

Pêşeng: Sayfa 11

KUK, "Hevkari'ye üye olma ve üyelikten çıkarma üye örgütlerin oybirliğiyle olmalıdır" dedi* ve öte yandan yukarıda sözkonusu olan önerisini bir kez daha dayattı: "Türkiye solu ve bölgedeki diğer ülkelerin (Irak, İran, Suriye, Filistin...v.b) ilerici güçleriyle birlik yapma üye örgütlerin (Hevkari üyelerinin -BN) oybirliğiyle olmalıdır".

Bu önerinin bu denli ısrarla dayatılması için, ya güçbirliklerinin nasıl bir temelde yükselmesi gerektiğini bilmemek, ya kendi kendisine güvensizlik duymak veyahutta işin çıkmaza sürüklenmesini istemek gerek. Çünkü, uluslararası alanda, Hevkari'nin tüm güçlerinin ortak katılımıyla ve Hevkari adına ilişkilere geçilebilmesi kadar,her örgütün gerekli gördüğü ilerici örgütle ilişkilere geçmesi de doğaldı. Örneğin biz bazı ilerici örgütlerle kendi adımıza ilişki kurma hakkına sahibiz. Aynı şey TKSP ve KUK için de geçerlidir.Birimizin, kendi parti veya örgütü adına başka ülkelerdeki veya Kürdistan'ın herhangi bir parçasındaki ilerici bir örgütle ilişkiye geçmesi Hevkari'nin uluslararası ilişkileriyle çelişmiyor, bunları zayıflatmıyor, zedelemiyordu. Ki herkesçe bilindiği gibi KUK'da uluslararası ilişkilerinde bizden onay belgesi almıyordu, istediği örgütle ilişki kurmakta tamamen özgür davranıyordu. Bu ilişkileri kurmak onun en doğal hakkıydı ve biz bu hakkı elinden alma yönünden çaba sarfedemezdik. Böyle yapmaya kalkışsaydık, bu KUK'a büyük bir haksızlık olurdu.

Bize göre, bir yandan Hevkari'nin uluslararası alandaki ilişkilerini üye örgütlerin aktif çabalarıyla güçlendirirken, öte yandan her örgüt kendi hesabına kuracağı veya kurduğu özel ilişkilerinde özgür olmalıydı. Hevkari üyesi örgütlerin uluslararası ilişkileri Hevkari'nin kendisine zarar vermiyorsa niye karşı çıkalım ki ? Hem üye örgütlerin uluslararası ilerici çevreleriyle kurdukları ilişkilerin Hevkari'ye de destek oluşturacağı açık değil midir?

Uluslararası ilişkilerin HEVKARİ'nin oybirliği esasına bağlanması,örgütlerin örgütsel bağımsızlığına terstir.

Hem anti-faşist programda anlaşmaya varılamayacak ve hem de Türkiye'deki anti-faşist çevrelerle ilişkilerin oybirliği esasına bağlanması istenecek. Olacak işmi bu? Mantık bunu kabul eder mi? Eğer böylesi bir maddenin tüzükte yeralması kabul ediliseydi, HEVKARİ'deki güçler bu konuda kendi aralarında anlaşamadıklarından dolayı anti-faşist birlik veya cephe önerilerine örgüt kapılarını peşinen kapatmış olurlardı, birlik ve cephelere katılamazlardı.

Sözkonusu toplantıda, KUK, "KİP-GBK" diye kendilerini lanse etmeye çalışan ve elebaşları Partimizin Merkez Komitesi'ne 2. Kongre öncesinde verdikleri istifa dilekçeleriyle partiden ayrılan ve dolayısıyla parti dışına düşen grup,TKSP'den ayrılanların oluşturduğu Roja Welat ve KUK'tan ayrılanların oluşturduğu KUK-Sosyalist Eğilim'in görüşmelere alınmasını önerdi.

Bu öneriyi sunmakla KUK'un asıl amacının "daha geniş birlik" oluşturma olduğunu sanmak büyük bir yanılgıdır, hamlıktır. KUK, sırf işi çıkmaza sürüklemek amacıyla bu öneriyi yaptı. Çünkü, aynı konu, daha evvel gündeme gelmiş ve KUK'un aldığı tutum bunun tam tersi olmuştur.

Kaldı ki yukarıda sözkonusu edilen grupların hepsi için aynı durumdan bahsedilemezdi. Ve işin dışında kalanlar salt bunlarla da sınırlı değildi. Bunların katılımını da aşan, daha geniş katılımlı bir birliği oluşturabilmek en iddeali olurdu; ancak bir türlü anlaşmaya varılamıyordu.

Bizim, KUK-SE, Roja Welat, Partimiz'den ayrılan ve atılan bazı unsurların daha sonra oluşturduğu ve eski Parti adımızla ortaya çıkan iki gruba , hatta daha da ilerisi "bağımsız" unsurların dahi HEVKARİ'de yer alma ve temsili konusuna ilişkin tutumumuz açıktır.

Bize göre , KUK-SE 'nin görüşmelere -daha program tartışmaları olurken- alınmasında hiçbir sakınca yoktu. Çünkü bu örgüt, KUK Hareketinin tüzel kişiliğini tartışmıyor, kendisinin KUK olduğunu iddia etmiyor, KUK'tan ayrılan bazı sosyalistlerin oluşturduğu ayrı bir örgüt olarak değerlendiriyordu kendisini.

Roja Welat da TKSP'nin tüzel kişiliğinin kendisinde şekillendiğini, TKSP'nin bu tüzel kişiliği taşımadığını iddia etmedikçe görüşmelere katılmasında hiçbir sakınca görülmemeliydi. Partiden istifa ederek ayrılan ve "KİP-GBK" olarak kendisini lanse etmeye çalışan grup, eğer Partimizin tüzel kişiliğini inkar konusu etmekten, O'nun adına ortaya çıkmak çabalarından vazgeçseydi onunla da oturmakta sakınca görmezdik. Biz onları yurtsever saflarda görüyorduk ve halen de öyle değerlendiriyoruz.

Partimiz'den 2. Kongre öncesinde atılmış iki Polit Büro üyesi çevresinde kümelenen ve kendilerini "KİP" olarak lanse etmeye çalışarak tüzel kişiliğimizi inkar eden gruba ilişkin tutumumuzu da onlarla ayrılığa düştüğümüz ilk dönemlerde "Beşli" platformda açıklamış; "başka bir isimle çıkarlar ve Parti ismine sahip çıkmazlar ise, birlik çalışmalarına katılmalarında yarar var. Biz şimdi onları yurtsever, devrimci görüyoruz" demiştik. (30.8.1982) Bu gruba ilişkin söylediklerimiz, ayrışmalarımızın henüz çok sıcak olduğu bir dönemde dile getirdiğimiz düşüncelerimizdir. Ama aynı soğukkanlılığı, sağduyuyu başkaları da gösterebildi mi? Sanmıyoruz.

Adlarını andığımız bu dört güçten hiçbirinin kurulacak veya kurulması düşünülen bir birliğe alınmamasını dayatmadık. Hatta birliğin daha güçlü ve yığınsal olabilmesi için başkalarının da bu çalışmalara çekilmesi gerekliydi. Ama ne yazık ki, ne HEVKARİ'de ne başka platformlarda ve ne de ikili görüşmelerde anlaşmaya varabildik.

Bize göre bu böyle olmasına rağmen, başlayan HEVKARİ görüşmelerini sürdürerek sonuçlandırmak gerekirdi. İleride aynı konunun tartışılması ve sonuca bağlanmasından da son derece yanaydık. HEVKARİ üç örgütle sınırlı kalmamalıydı; ama bu işi bir süre ertelemekten başka çaremiz olmadığını da görüyorduk.

Sorun bu çerçevede değerlendirildiğinde, KUK'un "geniş katılım önerisi" nin özünde birlik görüşmelerinin kesilmesi önerisi olduğu çok daha kolay anlaşılır.

KUK, program taslağı tartışılırken yukarıda adları geçen üç örgüte çağrı yapılmasını önermedi. Böyle bir şeye karşıydı. Örgütler, program tartışmalarını sonuçlandırdılar ve sıra tüzük meselesini çözüme bağlamaya geldi. KUK, işte tam o sırada, birden-bire , uykudan yeni uyanmışçasına bu öneriyi ortaya attı.

KUK'a sormak gerek: Neden bu önerisini program tartışmaları esnasında yapmadı da, şimdi yapıyor? Program tartışmalarının sonuca bağlandığı ve sıranın tüzüğü çözüme kavuşturmaya geldiği bir aşamada sözko-

* Üye olmanın oybirliği esasına dayanmasına biz de katılıyoruz.

nusu örgütlere çağrı yapıldığında ve bunlar bu çağrıya olumlu cevap verdiğinde, bu işe sıfırdan başlamak anlamına da gelmeyecek miydi? Sözü edilen üç örgüt, HEVKARİ programını olduğu gibi kabul ederek, tüzük çalışmalarının kalınan yerinde devam edilmesinden yana olduklarını mı belirteceklerdi? Yoksa HEVKARİ üyesi örgütlerin gelinen aşamadan sonra tüzük meselesini de sonuçlandırması,anlaşmaya varıldığı bir anda anılan örgütlere katılım önerisiyle başvurması mı daha doğru olurdu? HEVKARİ'nin program ve tüzük çalışmaları sonuçlandırıldıktan, pratik çalışmalara başlandıktan sonra dahi biz HEVKARİ'nin program ve tüzüğünü birleşmek istediğimiz başka güçlere bir ultimatom olarak dayatma, bunu "olmazsa-olmaz" koşul haline-getirme biçiminde öne sürmedikten sonra ve daha geniş katılımlı bir birliğin oluşturulabilmesi için HEVKARİ program ve tüzüğünde bazı değişikliklere gidilmesi (getirilen önerilere göre) veya başkalarından gelen yeni bir program ve tüzük üzerinde anlaşmaya varılmasının koşulları ortan kalkar mıydı?

KUK'un samiyet derecesi, görmek isteyenler için gayet açıktır.

Yukarıda da bahsettiğimiz 4.10.1984 tarihli toplantıda yoldaşımız görüşlerini açık bir biçimde ortaya koydu:

"Bize göre de güçbirliği en geniş güçlerin birliğini kapsamalıdır. 12 Eylül sonrasındaki bölünmeler sonucunda oluşan örgüt ve güçlerin hangi koşullarda güçbirliğine alınması gerektiği konusunda ortak bir ölçüde anlaşmamız gerekiyor. Bize göre, MK'nde azınlık oldukları halde ayrılıp, ayrıldıkları örgütün tüzel kişiliğini temsil ettiklerini söyleyen güç ve örgütler likidatör konumda oldukları için güçbirliğine alınmamalıdırlar*. Bu temsili dediğimiz anlamda açıklığa kavuşturan örgüt ve güçlere güçbirliği açık olmalıdır. Yine HEVKARİ'nin program ve amaçlarına ters düşmemek kaydıyla her örgüt diğer örgüt ve güçbirliği platformlarıyla ilişki kurabilmeli, yer alabilmelidir. Aksi halde, örgütsel bağımsızlığımızdan ve bağımsız politikamızdan vazgeçmiş olacağız. Bu iki konu da ilkesel dir, vazgeçmemiz sözkonusu olamaz."

Marksist-Leninist tutum, tutarlı yurtsever politika budur.

1.12.1984 tarihinde tüzük tekrar ele alındı. KUK temsilcisi, 3-4 yıldır süren bu çalışmalardan sonra yeniden teferruatlı bir değerlendirmeye gidilmesinin gerektiğini söyledikten sonra şu soruyu sorarak konuşmasını sürdürdü:

"Bu durumda üç hareket olarak güç ve eylem birliği yapabilecek durumda mıyız, değil miyiz?"

KUK'a göre "bu üç hareketin güçbirliğinin amaçlarını gerçekleştirebilme, gücü-niteliği kalmamıştır."

KUK temsilcisi, çalışmaları bir çırpıda sonuçlandırmak istediklerini belirtti:

"Bu işi olumlu veya olumsuz biçimde sonuçlandırmalıyız. Olumsuz sonuçlansa bile bu, birlik istemediğimizden değil, örgütlerin kendi sorunlarından kaynaklanıyor."

Bundan sonra TKSP temsilcisi söz aldı:

"Burada bir soru sormak istiyorum. Bu güçbirliği çalışmalarına katılan hareketlerin şu anki durumu, demokratik mücadele ile ilgili önerilerinizi tesbit etmek üzere süre istediğiniz günlerinkinden (birkaç ay öncesi kastediliyor-BN) farklı değil. Bu arada sizin yeni öneriler getirmenizi gerektirecek bir değişiklik de ortaya çıkmadı. Arkadaşınız demokratik taleplerle ilgili önerileri getirirken toplantılara hemen başlanmasını, tüzük tartışmalarına geçilmesini ve aktif çalıştırsa HEVKARİ programının yakında ilan edilebileceğini belirtmişti. Şimdiki öneriniz o zaman neden gündeme getirmediniz de tüzük çalışmaları belli bir aşamaya gelikten sonra bu yola başvurdunuz?"

PPKK: "KUK'lu arkadaşlar, tüzükle ilgili tartışmanın önüne koydukları bu mesele ile örgütlü bir mücadeleyi devam ettiremiyeceklerini belirtmiş oluyorlar. Biz kendimiz için durumu böyle görmediğimizi belirtmek istiyoruz. Kaldı ki güç kazanmak, daha gelişmek için de hem tek tek örgütler olarak çalışmalı, hem de birlik oluşturarak mücadele vermeliyiz. KUK'lu arkadaşlar oluşacak güçbirliğinin bir çalışma yapamayacağını öne sürüyorlar. (....) KUK'un savunduğu görüş, aslında en geniş güçlerin birliğini sağlamaz, tersine varolanı da daraltır, en geniş birlikleri engeller.(....) Güçbirliğinin dışında (HEVKARİ kastediliyor-BN) o güç birliğinin amaçlarıyla ters düşmeyecek işbirliklerine, birliklere gidebiliriz. Bu ilkesizdir, aksini kabul edemeyiz.

"KUK'un son önerisi ve daha önceki görüşleri anlaşamayacağımızı, anlaşmamamız gerektiği çabasıdır."

Yoldaşımız KUK'a atıfta bulunarak, "bence siz dönüp dolaştırıp sorunu somut adım atmama noktasına getiriyor, bunun için bahaneler ileri sürüyorsunuz" dedi.

TKSP temsilcisi de KUK'a atıfta bulunarak şunları ifade etti:

"KUK'lu arkadaş her nekadar şöyle veya böyle dese de aslında kendi ifadelerinden anlaşılacağı gibi örgüt olarak bir çalışma yapabileceklerine inanmıyorlar. Ama beri taraftan, bu çalışmayı engelleyen güç olarak da görünmek istemiyorlar. Bunun için de en geniş güçlerin birliğini sağlama görünümü altında ilkesel düzeyde kabul edilmesi mümkün olmayan bir öneriyi gündeme getiriyorlar. Bu bilinçli bir engellemedir. (....) Siz esasta şu aşamada böylesi bir güçbirliğini istemiyorsunuz. Bunun için bahaneler buluyorsunuz."

Bu durumda çözümsüzlüğün yaratıcısı kim oluyor? Bu açık değil midir?

"SOL BİRLİK", "HEVKARİ" NİN ALTERNATİFİ DEĞİLDİR

KUK'a göre "Hevkari"de yer alan örgütlerden biri veya birka-

* Aynı parti adına birden fazla örgütün kabulü ve meşru temsilin gözönüne alınmaması halinde ortaya çıkacak tablo ve daha ileriki aşamalarda bu mantığın doğuracağı sakat, sekter sonuçlar şimdiden görülebilecek kadar açıktır. Kürdistan devrimci-demokratik güçleri arasında böylesi bir geleneği yerleştirme çabalarına karşı tutum almak, her yurtsever örgüt ve partinin görevidir. Yoksa her ayrılan 10-15 kişi ayrıldığı partinin tüzel kişiliğini tartışma konusu edecek, tüzel kişiliği adına kendisini lanse etmeye çalışacaktır. Kendi hesabımıza şunu ilan ediyoruz: Eğer bugün de KUK veya bir başka hareketten ayrılan bir grup yurtsever, kendilerinin eski örgütlerini temsil ettiklerini iddia ederlerse, biz böylesi birgrubun bu meşrutiyet hakkına sahip olmadığını söyleyecek ve ilişki sınırlarımızı onu göre belirleyeceğiz. Kendi grup hesaplarımız için dürust olmayan tutumlara girerek laçkalaşmayı savunmak bizim görevimiz değildir.

Pêşeng: Sayfa 13

çının "Hevkari"de anti-faşist mücadele programı üzerinde anlaşmaya varılmaması ve bu konudaki görüşmelerin çıkmaza girmesi halinde bile, Türkiye'de kurulan anti-faşist bir birliğe katılması yanlıştır. Bir ulusal demokratik gücün hem "Hevkari"de hem de anti-faşist bir platformda yeralması doğru olmaz. Yani "hevkari"ye katılan güçler, anti-faşist güç ve eylem birliği çalışmalarını tatil etmelidir. "Hevkari" her türlü güç ve eylem birliğinin alternatifi olduğu gibi, örneğin anti-faşist bir güç ve eylem birliği de "Hevkari"nin alternatifidir.Mantık bu !

Sanki "hevkari" ve anti-faşist güç ve eylem birliklerinin yönelecegi hedefler birmiş gibi. Oysa "Hevkari"nin amacı, programında da belirtildiği gibi sömürgeciliği yıkarak demokratik bir iktidar ve cumhuriyet temelinde bağımsız gelişmeye yol açmak ve bu yolda ilerlemek iken; anti-faşist güç ve eylem birlikleri nin amacı daha değişiktir. Bu birlikler faşist diktatörlüğü yıkmayı ve demokratik dönüşümleri gerçekleştirmeyi hedef tesbit ederler.

Bize göre ne "Hevkari","Sol Birlik"in alternatifiymiş gibi sunulabilir ve ne de "Sol Birlik", "Hevkari"nin alternatifi görülebilir. Bisa olsa birbirinin başarılı mücadelesi diğerinin mücadelesini olumlu yönde etkiler, güçlendirir. Her ikisi de dost güçlerden oluşan birliklerdir ve aralarında sağlıklı dayanışma ilişkilerini geliştirmekte yana tutum takınılması en doğrusudur.

Bundan dolayı da bizim "Sol Birlik"te yer almış olmamız, "Hevkari" de yer alamayacağımız anlamına gelmez. Bu iki birliği birbirini dıştalayan değil, tamamlayan veya en azından tamamlama yolunda adım atan birlikler olarak değerlendirmek gerek. Her iki platformu da güçlendirmek,eksiksiz örgütler haline dönüştürmek, Kürdistan ve Türkiye halklarının çıkarıyla çok yakından ilintilidir. Aksini savunmak Kürdistan devrimci demokratik ve yurtsever güçlerinin de, anti-faşist Türkiye ve Kürdistanlı güçlerin de mücadelesine zarar verir. KUK, "Beşli Platform a karşı 'Altılı Paltform' bir alternatif olarak ortaya çıkıyor" (Xebat,Sayı:7, s.21) demekten vazgeçmelidir.Çünkü bu belirleme yanlıştır, tutarsızdır.

SONUÇ

Bugün birlik görüşmelerine iradamize rağmen, KUK'un dayatmasıyla son verilmiş olsa da, PPKK, "Hevkari" programını varılan anlaşmanın değerli bir belgesi olarak görüyor ve TKSP, KUK ve ulusal demokratik güç ve eylem birliği içerisinde yeralması gereken tüm ulusal-demokratik güçleri, güç ve eylem birliğinin örgütsel temellerini atacak bir platformu oluşturmaya, birliği gerçekleştirmek için vargüçleriyle çalışmaya çağırmayı tarihi bir görev biliyor. Biz böylesi bir çalışmaya hazır olduğumuzu bir kere daha söylüyoruz. Bize göre sekter ve yaşamın gerçekleriyle uyuşmayan dayatmaların KUK yönetimi ve tabanı tarafından yeniden değerlendirilmesi, meseleye sağduyuyla yanaşılması gerekmektedir,

Somut durumdan hareket edilerek, birliğin somut savunucusu olunmalıdır. Birlik havarisi kesilip, buna karşın, ulusal-demokratik güçlerin birliğinin önüne engeller dikme ve birliği sekteye uğratmaktan vazgeçilmelidir. Görev ve sorumluluklar onutulmamalı,askıya asılı bırakılmamalıdır.

Takındığı tutum ne KUK'a ve ne de diğer Türkiye Kürdistanı ulusal demokratik güçlerine hiç bir yarar getirmez. Tek gerçekçi alternatif, soyut birlik çağrılarını bir kenara bırakarak somut adımlar atmaktır. Bunda halkımızın büyük yararı vardır.

Kürdistan halkının çıkarlarını gözönünde bulundurmak KUK' un mevcut tutumuyla çelişiyor. Bu işte yarar sağlayanlar halkımızın dostları değildir. Atılan adımlar yenileriyle ilerletilmelidir. Halkımızın çıkarları bunu zorunlu kılıyor.

Eğer ulusal-demokratik güçlerin birliği kararlıca savunulduğu iddia ediliyorsa,bunu ispatlamalı; "ya hep ya hiç" mantığını terketmeli ve kabul edilemeyeceği paşinen bilinen konularda "benim dediğim olmazsa olmaz" denmemelidir. Bu yapılmadığı taktirde, hangi örgüt olursa olsun, gerçekten ulusal-demokratik güçlerin birliğinin sağlanması için yeterince istekli olduğu tarafımızdan kabul görmeyecek, ve sağduyuyla düşünen her yurtseverin bunu böyle değerlendirmesi de en doğrusu olacaktır.

Kendi önerilerimizin zaman zaman diğer yurtsever örgütlerce kabul edilmemiş olması şimdiye kadar PPKK'yi birlik görüşmelerinden zerre kadar bile soğutamamıştır ve bundan böyle de öyle olacaktır.

Birlik yapmak isteyenin kendi formülasyon, görüş ve önerilerinin diğer örgütlerce tümden olduğu gibi kabul edilebileceğini düşünmesi hayal alemlerinde yaşamasıdır. Oysa biz hayal kurmuyoruz. Gerçek yaşamın sunduğu olanakları değerlendirerek, gerçekçi ve somut adımlar atmak istiyoruz. Bizim görüş ve önerilerimiz başka örgütlere ultimatom anlamını taşımıyor ve hiç kimsenin bu şekilde tutum takınmaya hakkı olduğunu sanmıyoruz. Sözde değil,gerçekte istekli olunmalı,ultimatom sunmaktan vazgeçilmeli, görüşmelere devam etmek gerekli görülmelidir. Biz "Hevkari"nin oluşturulması, güçlendirilmesi ve ileriki aşamalarda taze güçlerle genişletilmesinden yana olduğumuzu pratik yaşamımızla defalarca kanıtladık. Bunu KUK'tan da diğer ulusal-demokratik güçlerden de istemenin hakkımız olduğu kadar görevimiz olduğu kanısındayız.

Birlik, anlaşmaya varılan noktalar temelinde olur. Anlaşmazlık noktaları bizi birbirimizden iten notalardır. Öte yaraftan, anlaşmaya varabildiğimiz, varabileceğimiz çok önemli bir sürü nokta vardır.Ayrılık noktalarını önplana alıp çekici halkaları koparmak,doğru tutum olamaz.

KUK, ne ulusal ve ne de uluslararası devrimci-demokratik kamuoyunda tutumunu haklı çıkaramaz. Eğer bugün bazı unsur veya örgütlerin alkışlarını olumlu değerlendiriyorsa, derin bir yanılgı içerisindedir. Bu alkışların sahipleri daha başından beri "Hevkari"nin oluşmasına karşı olanlar veyahutta daha sonra bu tutumun içerisine girenlerdir Bunlardan bazılarının da tutumunu belirleyen şey, sağlıklı düşünsel yapıya kavuşamamış olmaları ve daha çok duygusallıkla hareket etmeleridir. Tepkici duygular değil, yamın dayattığı görev ve sorumlulukları daha çok dikkate almak gerek.

Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK), kendisini tüm güç ve olanaklarıyla emekçi halkımızın yüce davasına adamıştır.Birliği, davamıza ileri adımlar kazandırabileceği ve zorunlu olduğu için istiyor. Meseleye aynı sorumluluk anlayışıyla yaklaşılmasını tüm yurtsever güçlerden bekliyoruz. Herkes sağlıklı bir değerlendirme yaparak kendisi ve Kürdistan halkı için en yararlı olacak tutumu kararlıca takınmalıdır.

●

Pêşeng: Sayfa 14

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

Emperyalizmin İdeolojik Taaruzu

Hazırlayan: J. PÊŞENGİ

İdeolojik taaruz; emperyalist burjuvazinin dünya sosyalizmine, dünya devrimci güçlerine karşı kullanmış olduğu en aktif ve en keskin ideolojik mücadele biçimidir. Bu ideolojik mücadele biçimi çok yönlü ve karışıktır. Sistem, metod ve araçlardan meydana gelmektedir. Amaç; propaganda ve ajitasyon çalışmalarıyla; insanların bilinç duygu, his ve tavırları üzerinde planlı olarak etkide bulunmak; Maksizm-Leninizme,sosyalizmin toplumsal ve devlet düzenine, komünist partilerin çalışmasına, uluslararası komünist ve işçi hareketinin birlik ve kaynaşmasına, ulusal kurtuluş ve genel demokratik hareketlere,halkların barış ve silahsızlanma uğruna yürüttükleri savaşıma kara çalmak,baltalamak ve engel olmaktır.

İdeolojik taaruz, bozgunculuk, emperyalizmin, burjuvazinin genel saldırgan anti-komünist ideolojik politikasının ayrılmaz önemli bir parçasıdır.

İdeolojik taaruzu, bozgunculuğu örgütleyen ve gerçekleştirenler, emperyalizmin, burjuvazinin çıkarlarını savunan ve yöneten, devlet,parti,bilim kurumları, toplumsal ve başka organ ve örgütler ve birey olarak kişilerdir.

İdeolojik taaruzcular; kendi amaçlarına ulaşmak için, yalandan-aldatmacaya, şantajdan sahtekarlığa, "yeni" teoriler üretmeden-öngörülere, "hayırlı kulların" çağrılarında - "duyguları paylaşma" kutlamalarına kadar her yolu; basın , sözlü ve görsel propaganda,radyo, televizyon, sinema,sanat gibi araçlar kullanmaktadırlar.

İdeolojik taaruzun,bozgunculuğun hedefi; işçi sınıfı, emekçi yığınlar, aydınlar içinde reel sosyalizm ülkelerine karşı kin ve nefret yaratmak, yaratılmış bulunan anti-komünist psikolojik ve ideolojik kompleksleri insanların yaşam tarzlarında anti Sovyetik, milliyetçi, şövenist, ırkçı düşünce ve davranışlara dönüştürmektir.

Günümüzde dünya devrimci süreci bağlaşıkları arasındaki birliği zayıflatmak için kurnazca ideolojik, bozguncu bir kampanya yürütülmektedir. İdeolojik taaruzun ana hedefi; Sosyalist ülkeler ve herşeyden önce de SSCB'dir. İdeolojik taaruzun değişik metod ve araçlarıyla emperyalist burjuvazi; Sosyalist ülkelerde içten "köprüler atma", yığınların bilincinde Marksizm-Leninizmi "bulandırma",sosyalizmin ulaşımlarına kara çalma, komünist partinin etrafında kenetlenen politik birliği zayıflatma, milliyetçiliği körükleme, "sessiz" karşı-devrimler için koşulları hazırlama, kapitalizmi geri döndürmeyi amaçlamaktadır.

Anti-Sovyetizm, emperyalizmin, sosyalist ülkelere, devrimci hareketlere karşı yönelttiği ideolojik taaruzun başlıca içeriğidir. Bununla amaçlanan sosyalist ülkelerde halk yığınlarını Sovyetler Birliği'ne karşı şartlandırmak, sosyalist toplumun birlik ve kaynaşmasını "dağıtmak"tır.

İdeolojik taaruzda,emperyalizm,burjuvazi amaçladığı hedeflere ulaşmak için; sağ reformizmi, sağ ve "sol" revizyonizmi, değişik radikal eğilimleri, küçük-burjuva, milliyetçi, dinci ve diğer grupları şu veya bu şekilde kullanabiliyor. Özellikle Marksist-Leninist teoriye (diyalektik-tarihi materyalizm, ekonomi-politik, bilimsel komünizm),aynı şekilde parti inşa bilimine, Marksist-Leninist estetik, etik,sosyolojik,edebi teori ve eleştiriciliğine karşı v.s vargüçleriyle savaşmaktadırlar.İdeolojik taaruzun hedefleri arasında aynı şekilde sosyalist kültür, sanat ve öğretim de bulunmaktadır.Bütün bu saldırı ve taaruz mekanizması;Marsizm-Leninizmi "yenileştirme", "iyileştirme" teorilerinden, Marksizm—Leninizme karşı açık en azgın saldırılara kadar çok yönlü ve çok değişik şekillerde çalışmaktadır.

Emperyalizmin ideolojik taaruzuna karşı, sosyalist ülkeler, uluslararası komünist ve işçi hareketi kendi bilimsel, Marksist -Leninist ideolojik çalışmalarıyla karşı koymaktadırlar. Bu savaşım acımasız ve ödünsüz sürmektedir.

Bugün Türkiye ve Kürdistan'da faşist terör ve imhanın yanısıra azgınca bir ideolojik taaruz kampanyası sürdürülmektedir. Bu kampanyanın sürdürülmesi için faşist cunta; devlet kurum ve organlarından, toplumsal ve diğer politik kuruluşlara; yığınsal komünikasyon araçlarından, üniversiteye, CİA ve NATO uzmanlarından, bir dönemin "sakıncalı piyadeleri"ne ; camiden, sinemaya; sanattan, bilime her sistemi, her metodu, her aracı kullanmaya çalışıyor. Sömürgeci-faşist diktatörlüğün elebaşları yaklaşık 4,5 yıldır Türkiye ve Kürdistan halklarının bağımsızlık, demokrasi,sosyalizm savaşımlarına azgınca saldırmakta, yürüttüğü imha ve terör politikasını ideolojik taaruzlarıyla meşru kılmaya, anti-komünist, anti-Sovyet, Kürt düşmanı, emek ve özgürlük düşmanı niteliğiyle,milliyetçi, ırkçı, şöven düşünce ve davranışlar için zemin ve koşullar yaratmakta, böylesi özellikleri körüklemektedirler. Faşist diktatörlük bu amaca ulaşabilmek için en adi, en çirkef yöntem ve araçları kullanmaktadır. Tarihten kalma Çarlık karşıtı duyguları Sovyetler'e karşı kine dönüştürmeye çalışmakta, Kürdistan halkının yüzyıllar sevdası, umudu, hasreti özgürlük ve bağımsızlık savaşını "bölücü", "dış mihraklı teröristlerin" hareketi olarak göstermeye çalışmaktadır. Anti-komünist propagandanın yönetiminde en adi yolları seçmektedir. Din, mezhep, ırk ve milliyet farklılığını körüklemek, sağ ve "sol" revizyonist güçlerin Marksizm-Leninizm adına anti-Marksist çıkış ve tavırlarını malzeme olarak kullanmak istiyor.

Bütün komünist, devrimci-demokratik güçleri, özellikle Kürdistan'da Partimizi; faşist ideolojik taaruzun etkilerini emekçi yığınlar ve işçi sınıfımız üzerinde etkisiz kılmak, onu teşhir etmek için oldukça çetin görevler bekliyor. Bugün yürütülen ideolojik mücadele faşizmin ideolojik taaruzu karşısında oldukça yetersizdir. Bu doğrultudaki çabaları etkinleştirmek gerek.

İDEOLOJİK ETKİLEME

İdeolojik etkileme demek,düşünsel olarak komünist ve partiye üye olmayan taraftarların bilinç ve tavırları üzerinde etkide bulunmak, onu geliştirmek ve yönlendirmektir.

Bu etkilemedeki ana amaç: On-

Devamı s. 19'da

Varşova Anlaşması 30. Yaşında

İkinci dünya savaşından hemen sonra anti-Hitler koalisiyonunun iki devleti ABD ve İngiltere Potsdam ve Yalta anlaşmalarını çiğneyerek Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere karşı "Soğuk Savaş" propagandasına giriştiler. İlk olarak 5 Mart 1946 yılında Amerika'nın bir üniversitesinde O zamanın İngiltere Başbakanı Churcil resmi olarak bu savaşı başlatıyordu. Bir yıl sonra "Truman Doktrini" ve daha sonra "Marşal planı" oluşuyordu. "Truman doktrini"ne gore ABD diğer ülkelerin içişlerine müdahale etme hakkına sahiptir. "Marşal planı'na göre Truman doktrini" onaylanıp Avrupa'nın silahlanmasına gidilecekti. Bu planlar üzerinde anlaşarak Birleşmiş Milletler tüzüğünü de ihlal eden ABD, İngiltere, Fransa ve diğer bazı emperyalist ülkeler Nisan 1949 yılında Kuzey Atlantik Askeri Paktı'nı (NATO) kurdular.

Emperyalist ulkelerin saldırgan gücü durumundaki NATO'nun biricik görevi, emeği tehdit edip, Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere karşı olmaktı. Daha sonra NATO'nun etki alanı genişledi. Amaç dünyada gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmak gerekirse yok etmek, yeni sosyalist toplumların kurulmasını ve gelişmelerini engellemekti. NATO bu saldırganlığını Kore'ye ve Hindi Çin'e direk asker çıkararak açıkça gösterdi.

Açıktır ki NATO'nun kurulmasından hemen sonra Sovyetler Birliği ve diğer Avrupa sosyalist ülkeleri kendi askeri paktını kurmadılar. Onlar askeri paktlarla dünyada barışın korunması yolunda gitmemeye özen gösterdiler. Avrupa halklarının çaba ve birleşmeleriyle barışın sağlanabileceğine inanıyorlardı. Ancak 5 Mayıs 1955'teki Paris anlaşmasıyla Batı Almanya NATO'ya üye oldu. B.Almanya'nın bu saldırgan pakta üye olması Avrupa'da savaş tehlikesini artırıp, kıta'da yeni bir stratejik durum yarattı. Bu olay Sovyetler Birliği'ni ve diğer Avrupa sosyalist ülkelerini önlem almaya, savunma

arsiv.kaynakbulten.org

larını güçlendirmeye,dayanışmalarını arttırmaya, savaş tehlikesine karşı Avrupa'da ve dünyada barışı bu şekilde korumaya götürdü.

14 Mayıs 1955 yılında yedi Avrupa sosyalist ulkesi, Sosyalist İnternasyonalizm temelinde dostluk, işbirliği ve karşılıklı yardım ilkesinden hareket ederek kendi askeri savunma paktını- Varşova Anlaşması'nı- oluşturdular.Eğer 40 yıl dış dünyamız barış içinde yaşıyorsa, bunu başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer sosyalist ülkelerin maddi, teknik ve askeri gücüne borcluyuz.

Sosyalist dunya sisteminin caydırıcı rolüne rağmen ABD'nin ve NATO'nun diğer ülkelerin içişlerine müdahale etme "hakları" sürüyor. 1945 yılından sonra ABD emperyalizminin dünyanın çeşitli ülkelerine bazı saldırıları oldu.Mart 1945 yılında ABD, Türkiye kıyılarına "Müsuri" ve diğer savaş gemileri gönderdi.1950-1953'teki Kore savaşına NATO askeri katıldı. ABD Haziran 1956'da Suveyş Kanalı bunalımı dolayısıyla savaş uçaklarını göndererek Fransa ve İngiltere'yi NATO çerçevesinde destekledi. 1960 yılında Kongo'nun içişlerine karıştı,1961 yılında Kuba'yı denizden abluka altına aldı.1965'te ABD, Dominik Cumhuriyeti'ne 23.000 askeriyle müdahalede bulundu. 1964-1975 yılları arasında 8,7 milyon civarındaki ABD askeri Hindi Çin halkına karşı seferber edildi ve bu bölgede milyonlarca insan katledildi. 1978 yılında Amerikan helikopterleri sayesinde Fransa ve Belçika Zaire'nin Şaba şehrine asker çıkardı. ABD, 1979-1985 yılları arasında Afganistan devrimini dumura uğratma çabalarına girişti. 1982 yılında ABD'nin 800 askeri Beyruta çıkarıldı. 1983 yılında Grenada devleti ABD tarafından işgal edildi. Şimdi de Honduras aracılığıyla Nikaragua'ya karşı ilan edilmemiş savaş yürütüyor. Bütün bu Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun saldırıları, dünya barışını tehdit etmiş ve karışık uluslararası bu durumda; barışın savunucusu Varşova Anlaşması'nın 7 Avrupa sosyalist ülkesi devlet ve hükümet başkanları 26 Nisan'da Varşova'da toplanarak Anlaşma'nın 20 yıl daha uzatılmasına, yürürlükte kaldığı halde 10 yılda otomatikmen devamına karar verildi. Ama bu kararı alınca bir kez daha NATO ülkelerine çağrıda bulunarak iki paktın birlikte feshedilmesini önerdiler. Fakat bu öneriler NATO ülkeleri tarafından cevapsız bırakıldı.

Bugun sosyalist ülkeler uzayın silahlandırılmasına, uzay silahlarının yapılmasına karşı çıktılar ve toplantılarında buna son verilmesini istediler. Varşova anlaşması nükleer silahların karşılıklı azaltılmasını ve daha sonra ortadan kaldırılmasını ve diğer bir sürü barışçıl öneriyi ABD ve diğer NATO çevrelerine sunmuş olamasına rağmen bunlar olumsuz gerginliği ve dolayısıyla da savaş tehlikesini arttıran tutumlarından vazgecmiyorlar.

Varşova Anlaşması,dünya barışının,insanlık soyu ve uygarlığın koruyuculuğunu yapmaya devam ediyor.

M. SERDAR

PÊŞENG'İ OKU-OKUT !

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

NOT: Pêşeng'ın 25 Mayıs 1985 tarihli 30. sayısı teknik nedenlerden dolayı baskıya geç verilmiştir.

Bu gecikme nedeniyle Pêşeng'in tüm okuyucularından özür dileriz.

PPKK MK BİLDİRİSİ

Birleşirsek Yeneceğiz

tüm kazanımları bir bir yok etti.

Faşist diktatörlük 6 Kasım 1983 genel ve 25 Mart 1984 yerel seçimlerinden bu yana, "demokrasiye geçtik geçiyoruz" demagojisine başvuruyor. Geçen süre, kurulan parlementonun göstermelik kukla niteliğini apaçık ortaya koydu. Halkımız, özal hükümetinin, hiç bir demokratik niteliği olmayan kukla bir hükümet olduğunu görüyor.

İpler halen Evren'in, Milli Güvenlik Kurulu'nun elindedir. Halkımız ve onun örgütlü güçleri üzerindeki baskı, terör ve Türk Ordusu'nun Kürdistan'daki operasyonları sürüyor. Tutuklamalar, işkence ve idamlar aynı şekildi devam ediyor. İşçilerin, köylülerin, Kürt halkının kısaca tüm halkın en küçük demokratik talebi acımasızca eziliyor.

Uygulanan ekonomi ve sosyal politika, zengini daha zengin fakiri daha fakir yaptı.Hangi yönden bakılırsa bakılsın Türkiye ekonomisi bir çıkmazdadır. Artık yalnız kitleler değil, büyük burjuva çevreleri bile İMF patentli özal politikasının darboğazları aşamayacağını söylüyor, görüyor. Bir taraftan halk kitleleri açlık, yoksulluk ve sefalet içinde yaşarken diğer taraftan holdingler, silah tekelleri gerçekten altın yıllarını yaşıyorlar.Türkiye, bugün emekçilerin en düşük ücretle çalıştırıldığı parmakla sayılacak devletler arasındadır.

İşçiler, Emekçiler,Tüm Halkımız!

Faşist diktatörlük ABD Başkanı R. Reagan'ın başını çektiği emperyalizmin ve onun saldırgan örgütü NATO'nun savaş, silahlanma ve gerginlik yanlısı çevrelerinin dümen suyunda yürüyor. Türkiye ve Kürdistan toprakları, ihanet anlaşmalarıyla ABD ve NATO'nun, komşumuz ve dostumuz Sovyetler Birliği'ne , diğer sosyalist ülkelere, Ortadoğu halklarına karşı bir saldırı ve sıçrama tahtası haline getirdi. Evren ve onun hempaları bu tutumlarını gizlemek için sürekli sözümona "komünizm tehdidi" ni (!) komşu ülkelerde yaşayan Türk asıllı "soydaşlarının hakkını savunma"(!) demagojisini diri tutuyor, dostu düşman, düşmanı dost gösteriyorlar. Dahası emperyalizmin saldırgan güçleri yalnız ABD veya başka yerlerden değil, topraklarımızda; Diyarbakır'da, Van'da Muş'ta bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin karşısına dikiliyorlar. Onların onayı ve desteğiyle yurdumuzun diğer parçalarındaki kurtuluş mücadelesini yürüten güçler ezilmek isteniyor. Artık işçi sınıfı ve emekçi halkımızın savaşımı karşısında yalnız Türk Ordusu değil, ABD askerleri de doğrudan doğruya duruyor.

İşçiler, Köylüler, Tüm Emekçi Halklarımız!

Kürdistan Öncü İşçi Partisi işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs 1985'te işçilere, köylülere, gençlere, aydınlara, esnaf ve memurlara kısacası tüm Türk ve Kürt halkına sesleniyor: Faşist diktatörlüğün süngüsü herşeye muktedir değil, birleşirsek yeneceğiz. Yeter ki yurdumuzun her köşesinde cuntaya karşı yükselen tepkileri değerlendirelim, örgütleyelim. Aşağıdaki talepleri halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine canlıca bağlayarak faşist diktatörlüğü alaşağı etmek için mücadele edelim.

—İşkence ve idamlara son, işkencecilerden hesap sorulsun!

—Genel "af" çıkarılsın, zindanlar boşalsın!

—Sıkıyönetim, olağanüstü hal uygulamasına son!

—YÖK dağıtılsın, gençliğe sağlam bir gelecek garatileyen eğitim!

—Irkçı-şoven eğitime son!

—Görevlerinden alınan tüm demokratların görevleri verilsin!

—Düşünce, basın, söz ve yayın üzerindeki baskıya son!

—Kürt halkı üzerindeki ırkçı-şoven baskıya, Kürdistan'daki operasyonlara,polis ve jandarma terörüne son!

—Kürdistan'ın diğer parçalarına yönelik saldırılara son!

—Çalışanların ücretleri insanca yaşamı karşılayan bir düzeye yükseltilmeli!

—Sendikal haklar üzerindeki tüm baskılara son, tüm çalışanların toplusözleşmeli sendikal hakları için savaşalım!

—Grev hakkı üzerindeki tüm yasaklara son!

—Kadınlarımıza hak eşitliği, eşit işe eşit ücret!

—Köylülerin ürünlerini değerlendiren bir taban fiyatı uygulansın!

—ABD ve NATO üslerine, "Çevik Kuvvetler"e ve ABD ölüm füzelerine hayır!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS !

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ ALAŞAĞI ETMEK İÇİN İLERİ

1 Mayıs 1985

PPKK MK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi

TALANA DAVET

Tekelci sermayenin temsilcilerinden oluşan kalabalık bir heyetle Japonya'ya giden Özal tekrar "Japonya mucizesi"ni övdü ve yabancı sermayeye olan hayranlığını fırsat buldukça belirtmeye özen gösterdi. Özellikle Japonya'dan ayrılmadan önce düzenlediği basın toplantısında Japon sermayesini çekmek için Türkiye'deki yatırım avantajlarına ilişkin söyledikleri tamamen talana davet niteliğindeydi.

T. Özal'ın Japon işadamlarına seslenerek:"Yatırımlara sınır getirmiyoruz. Türkiye büyüktür. İstediğiniz yerde istediğiniz işi yapın. Türkiye'de ucuz işgücü vardır. Bunu değerlendirebilirsiniz" şeklindeki sözleri, hiç bir kuşkuya yer vermeyecek derecede açık ve nettir.Ayrıca T. Özal, iki ülke arasındaki uzaklığın yatırımlara engel olamayacağını belirterek Türkiye'de yatırım yapacak Japon sermayesinin Ortadoğu ve kuzey Afrika'ya da ihraç olanaklarını bulacağını sözlerine ekledi.

Başta ABD'li,F. Almanyalı,İngiltereli büyük tekeller olmak üzere batılı emperyalist tekellere yatırımlar için her türlü kolaylığı tanıyan faşist diktatörlüğün Japon sermayesini çekmek için sunduğu olanaklar şunu açıkça bir kez daha gösteriyor ki Evren-Özal çetesinin emperyalist tekellere peşkeş çekmeyeceği hiç bir şey yoktur. Yeter ki gelsinler mantığı bu halk düşmanı politikanın önemli bir özelliğidir.Açıktır ki bu halk düşmanı politikalardan kurtulmak faşist diktatörlüğü yıkmaktan geçer.

●

Pêşeng: Sayfa 17

DÜNYA ORTAK EVİMİZDIR

Başlarafı s. 20'de

püskürtmek zorunda kaldı.

Sovyet halkı yaratıcı inşa için, gelişmiş sosyalist toplumun daha da mükemmeleştirilmesi için barışçıl koşullara gereksinim duyuyor.Bizim idealimiz ,çıkarımız genel ve tam silahsızlanmadır. sürekli ve haklı bir barıştır.

Barışın korunması komünist parti ve Sovyet devletinin yüce bir amacıdır ve amacı kalacaktır. Barışsever dış politika, V.İ.Lenin'nin mirası SSCB Anayasasının bir normudur. O, sosyalist toplumun özünden geliyor.

Savaşın önlenemez bir kader olduğuna kesinlikle inanmıyoruz. Nükleer bir savaşı çıkarmayı haklı çıkaracak hiç bir amaç olamaz. Görüşmeler masasında çözülemiyecek hiç bir uluslararası sorun yoktur. Yumşama ve yapıcı işbirliği uluslararası yaşamın doğal ve sürekli durumu olmalı ve olmak zorundadır. Akıl, deliliğe ve dengesizliğe üstün gelmelidir.

UZAYIN SİLAHLANDIRILMASI FACİADIR

Sovyetler Birliği, halkları ve devletleri, onların parlamento ve hükümetlerini silahlanmanın uzayda ve yerde durdurulması, sınırlandırılması, azaltılması ve nükleer silahların tamamen tahrip edilmesi için olanaklı olan herşeyi yapmaya çağırıyor.

Uzayın silahlandırılması şartları altında nükleer silahları sınırlandırmak ve azaltma sorunları üzerinde bir sonuca varmak olanaksızdır. Uzayın silahlandırılması, kontrolsuz bir silahlanma yarışı için her alanda katalizatörü olur,bir yeni ve daha tehlikeli silahlanma yarışı devrine, stratejik stabilasyonun (istikrarının) hızlı bozulmasına yolaçacaktır.

Akla en uygun olan, nükleer güç sahibi devletler arası ilişkilerin bağlayıcı normlarla şekillenmesidir. Görüşümüze göre bu normlar şunları öngörmelidir: Nükleer bir savaşın önlenmesi; nükleer silahların propagandasından vazgeçilmesi; ilk nükleer silah kullanan olmama; bu silahların yayılmasına izin verilmemesi ve nükleer silahların tamamıyla ortadan kaldırılması için çaba harcanması. Sovyetler Birliği, diğer nükleer güç sahibi devletlerle bu normların tanınması ve bağlayıcı hale getirilmesi için her zaman görüşmeye hazırdır.

Sovyetler Birliği, Faşizme karşı büyük zaferin 40. yılında nükleer silaha ilk başvuran devlet olmama yönünde; tek taraflı olarak üzerine aldığı yükümlülüğü vurguluyor, ve bu güne kadar bu yükümlüğü yapmayan nükleer güç sahibi devletleri benzer yükümlülükleri kabul etmeye çağırıyor.

Sovyetler Birliği'nin Stockholm konferansına katılanlara sunduğu "karşılıklı askeri kullanımından vazgeçilmesi ve barışçı ilişkilerin korunması üzerine" başlıklı belgenin esası gerginliklerin azatılmasına uygun düşüyor.

Bu girişim, konferansın esas amacına ulaşmasına yönelikti. Önerilen antlaşmanın özü, birbirine karşı ne nükleer ne de konvensiyonel silahları kullanmama ve sonuç olarak asla karşılıklı askeri zora başvurmama yükümlüğüydü.

TÜM HÜKÜMETLERE, HALKLARA VE PARLEMENTOLARA SESLENİYORUZ

Avrupa, ABD ve Kanada hükümetlerini, Avrupa kıtasını hem orta menzilli hem de taktik nükleer silahlarından arındırmak için etkin önlemler almaya çağırıyoruz.Avrupa kimyasa silahlardan da tamamen arındırılmalıdır. Balkanlarda, kuzey Avrupa'da ve kıtanın diğer bölgelerinde nukleer silahlardan arındırılmış bolgelerin oluşturulması ve askeri harcamaların azatılması, dünyanın bu kesiminde de barış ve güvenliğin güçlenmesine katkısı olacaktır.

Sovyetler Birliği, güven ve güvenlik önlemleri alma ve Avrupa'da silahsızlanma üzerine Stockholm Konferansı'na ve orta Avrupa'da karşılıklı silahlanmayı ve asker sayısını azaltma üzerine Viyana görüşmelerine katılan devletleri,her iki tarafın da kabul edebileceği sonuçlara varmak için hemen gerekli önlemler almaya çağırıyor.

Ülkemiz, Yakın Doğu, Orta Amerika, Güney Doğu Asya ve diğer bölgelerdeki sorunların barışçıl çözümünden, devletler arası gerginlik ve anlaşmazlıkların bu ülkelerin içişlerine dışardan karışmadan giderilmesinden yanadır. Diğer halklarla birlikte Sovyet insanları, Namibya'nın bağımsızlığının tanınmasını ve Güney Afrika'daki ırkçılığın kaldırılmasını enerjik bir biçimde istiyor.

Sovyetler Birliği, ilgi duyan devletlerle birlikte, uluslararası ekonomik ilişkilerin adil, demokratik bir temel üzerine oturtulması, sömürünün tüm biçimine, ticari ve ekonomik ilişkilerin politik baskı olarak kullanılmasına son verilmesi için çalışacaktır. Sovyetler Birliği gelecekte de sosyal ve ulusal baskıya, ırk ayrımı ve soykırımına karşı, gerçek demokrasi ve eşitlik için, ırk, cins, dil ve din ayrımı yapmadan tüm insanların reel hak ve özgürlükleri için mücadele edenlere ardıcıl destek verecektir.

Birleşmiş Milletler Örgütünün, halkların barış ve güvenliğinin korunmasındaki aktif rolünün ve etkisinin daha da arttırılması, bildirgesinde açıklanan yüce amaçların gerçekleşmesi,gelecek kuşakların savaşın facialarına karşı korunması ve yanyana birlikte iyi komşuluk ve barış içinde yaşanması hepimizin çıkarına mak hepimizin ortak çıkarınadır. Birleşmiş Milletlerin, faşizme karşı zaferin 40. yıldönümünü kutlamak için halklara ve devletlerine yaptığı çağrıyı selamlıyoruz. Bununla 2. Dünya Savaşında hayatını kaybeden milyonlarca insanın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Hem faşizme karşı verilen savaşa katılanların hem de savaştan sonra doğanların kutsal görevleri, insanların yaşama hakkını savunmadır

SSCB HER ÖNERİYİ GÖRÜŞMEYE HAZIRDIR

Tüm devletlerin, onların hükümetleri ve parlementolarının dünya barışını koruma, dünya ve

Devamı s. 19'da

DÜNYA BİZİM...

Baştarafı s. 20'de

insanlığın kaderini koruma bilincinde olma durumunu gözönüne alan Sovyetler Birliği bu çağrıyla, tüm halklara, parlemento ve hükümetlere aklın sesini dinlemeye, nükleer bir felaketi aktif ortak eylemleriyle önlemeye, yeni bir savaşın yolunu tıkamaya ve nükleer silahları tamamen ortadan kaldırmaya çağırıyor. Sovyetler Birliği, her girişimi ve öneriyi barışın çıkarına görüşmeye hazırdır.

Büyük zaferin 40. yıldönümü, devletler ve halkların uluslararası durumun sağlığa ve barışın güçlenmesi için ortak çabalarına yeni büyük bir güç katsın. İnsanlık güven dolu bir gelecekte 20. yüz yılı tamamlayabilir, tamamlamalıdır ve 21. yüz yıla girebilmeli, girmelidir.

SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu
SSCB Hükümeti
SBKP

MİLİTANIN...

Baştarafı s. 15'te

ların bilinç,kararlılık, yaratıcılık, çalışma aktivitesini, genel kültür ve politik düzeylerini, deneyim ve tecrübelerini, devrimci ahlak ve bakış açılarını geliştirmek, yükseltmektir. Halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde komünistlerin ideolojik etkileme çalışmaları, toplumun ve kişiliğin oluşum sürecine uygun olarak, bilimsel düşüncelerin inanca; inancın da davranış ve mücadele için hakli ve itici bir nedene dönüştürerek sürmektedir●

HIRÇINLAŞAN ...

Baştarafı s. 5'te

larımızdır. Demokrasiye en fazla ihtiyacı olan da bu sosyal güçlerdir. Anti-faşist mücadelenin sağlıklı gelişmesi ve mevcut yapının, bu güçlerin istemlerine denk düşen bir dönüşüme uğrayabilmesi, mücadele sürecinin halklarımızın politik örgütlü mücadelesi tarafından belirlenmesini öngörür.

Açıktır ki, cuntanın etki alanı giderek daralmasına, "tarafsızlaşan" yığınlar içinde burjuvaziye ve onun bugün iktidarda olan en örgütlü kesimi faşist sömürgeci burjuvaziye karşı derek gelişmesine rağmen, bununla bütünleşmiş bilimsel sosyalist veya devrimci-demokratik bir yetkinlik görülememektedir. Bu durum, bir yandan halk muhalefetinin sosyal demokrasinin kuyruğuna takılıp pasifize olmasına, öte yanda, Ülkemiz'in Türkiye parçasında son dönemde görüldüğü gibi,maceracılığın olumsuz müdahalesine maruz kalıp heba olmasına zemin oluşturmaktadır.

Bunun önüne geçmek ve oluşumlaşma sürecine giren nesnel ortamın, kendisine müdahale etmesi gereken devrimci inisiyatifin oluşumlaşmasını nasıl dayattığını görmek, başta komünistler olmak üzere, ülkesinin kurtuluşu için sorumluluk yüklenmiş bütün kişi ve siyasi yoğunlukların görevidir. Bu görevin yerine getirilmesi, gelişen sürecin politik gündemin sağlıklı demokrasi güçleri tarafından belirlenmesinin de ön koşuludur.

Dönemin koşullarına uygun örgütsel yetkinlik temelinde, politika sanatını daha yaratıcı bir şekilde hayata geçirmek! Birlik, mücadele ve daha ileri birlikler yaratmak! Yığınlarla bütünleşerek daha ileri yığın hareketlerini örgütlemek! Ve faşist-sömürgeci diktatörlüğü alaşağı ederek halklarımızın kurtuluş yolunu açmak!

İşte budur görev!

●

TİP Genel Başkanı Behice BORAN'ın 75. Yaşgünü dolayısıyla PPKK Genel Sekreteri Serhad DİCLE yoldaşın gönderdiği kutlama mesajı:

19.Mayıs 1985

Değerli Behice Boran Yoldaş
Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı,

Kürdistan Öncü İşçi Partisi, 75. yaş gününüzü en içten duygularla kutluyor, size sağlık, esenlik ve uzun başarılı yıllar dileyerek PPKK'nin mücadele selamlarını iletiyor.

Değerli Behice Boran Yoldaş,

İşçi sınıfı ve emekçi halkın çıkarları için verdiğiniz mücadele nedeniyle sürekli baskı gördünüz, tutuklanıp cezaevine atıldınız, 12. Eylül 1980 faşist askeri darbesinin hemen ardından ilk tutuklananlar arasındaydınız. Fakat burjuvazinin ne baskısı ne de terörü sökmedi, sizin mücadele kararlılığınızı kıramadı, sosyalizm, işçi sınıfı ve halkın haklı davasına sonuna kadar bağlı kaldınız ve bugün de faşist diktatörlüğe karşı ön saflarda mücadele ediyorsunuz.

Değerli Behice Boran Yoldaş,

Kürdistan Öncü İşçi Partisi, sizi deneyli bir işçi sınıfı önderi ve seçkin bir sosyalist olarak görüyor; sizi ve uzun yıllardır yönettiğiniz Türkiye İşçi Partisi'ni Kürdistan işçi sınıfı ve halkının en yakın müttefikleri ve mücadele arkadaşları olarak değerlendiriyor.

Yoldaşça selamlarımızla,

Serhad DİCLE
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Genel Sekreteri

Peşeng: Sayfa 19

Hitler faşizminin yenilgiye uğratılmasının 40. yıldönümü dolayısıyla SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu, SSCB Hükümeti ve SBKP'nin yayınladıkları ortak çağrıyı aşağıda yayınlıyoruz:

DÜNYA ORTAK EVİMİZDİR

Bundan 40 yıl önce özgürlük sever halkların, dünya egemenliğini önüne amaç olarak koyan faşizme karşı zafer dolu mücadelesi sona erdi. Hitler faşizmine ve Japon militarizmine karşı dünya çapındaki tarihi zafer, tüm anti Hitler koalisyonu ülkeler ordularının, partizanların, direnişçilerin, anti-faşistlerin, demokrat ve yurtseverlerin, milyonlarca özgürlük savaşçısının ortak mücadelesiyle elde edildi.

ULUSAL GELİRİN BİR BÖLÜ ÜÇÜ TAHRİP EDİLDİ

Sovyetler Birliği ve onun askeri kuvvetlerinin faşizm ve saldırgan güçlerin yıkılmasında, insanlığı kölelikten kurtarmada belirleyici bir payının olduğu genel olarak kabul ediliyor.

Hitler faşizmi, Avrupa ve dünya uygarlığının varlığını tehdit ediyordu. 2.Dünya Savaşı'nda 50 milyon insan öldü. Sovyetler Birliği, kendisine zorla dayatılan bu savaşı 20 milyon oğlu ve kızının hayatıyla ödedi. Savaşın ateşine yakalanmayan hiç bir aile yoktur. Bizim acımız ve anımız asla susmayacak. Askerlerin, dul, anne ve yetimlerinin acısı teselli bulmaz. Saldırgan ulusal zenginliğimizin bir bölü üçünü tahrip etti.

Savaşın trajedisi ve büyük zaferin mutluluğu halkın hafızasında her zaman yaşayacaktır. Savaşın sert ve dersler dolu sonucu unutulmayacaktır.

En önemli derslerden biri de savaş tehlikesi sürdüğü muddetçe saldırgana karşı kararlı ve ortak savaşılması gereğidir. İşte Sovyetler Birliği 2.Dünya Savaşının ön akşamında bunun ardıcıl taraftarı oldu.

Günümüzde savaşı sürdürme araçlarının değişimi niteliksel olarak ilerlemiştir. Tüm insanlık tarihinde savaşlarda yüzmilyonlarca insanın hayatı söndürülürken, üçüncü bir dünya savaşı tüm insanlığı yoketmekle tehdit ediyor. Gezegen üzerine nükleer fırtına eserse, bir yekere hayatın vahası bile geride kalmayacak. 2. Dünya Savaşı yıllarında faşist öldürücü tehlikeyi gözününe alan değişik sosyal-politik düzene sahip devletler ortak düşmana karşı birleşmeyi başardılar ve bununla insanlığın ortak amacı olan özgürlük ve barış adına pratik politik ve askersel işbirliğinin olanaklı olduğunu belgelediler.

Bugun de halkların birliği, dünyayı nükleer bir yıkıma sürekleyenlerin önünde güçlü bir engel olabilir. Bugün barış ve ilerleme güçleri gerici ve saldırgan ülkelerden çok daha güçlüdürler.

Savaşın bitiminden sonra Sovyetler Birliği, silahsızlanma ve tartışma konusu olan sorunların görüşmeler masasında barışçıl çözümü savaşımında bir faciaanın önüne geçilmesi için hiç bir özveriden çekilmedi. 1945'ten bu yana Avrupa halkları barış içinde yaşıyorlar. Değişik toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde birarada yaşama prensibi devletlerin uluslararası ilişkilerinde sürekli yol alıyor.

ABD PLANLARI HALKLAR İÇİN TEHLİKELİDİR

Ağustos 1975'te, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konfransına Helsinki'de katılanlar sonuç belgesini onayladılar ve sonuç belgesinde aralarındaki ilişkilerin niteliğinin neden olduğu gerginlikleri aşmayı ve karşılıklı en iyi anlayışın yolunu gösterdiler. Devletlerin kollektif çabalarıyla tümü için tartışmasız ön faydası ve yararları görünen yumuşamanın esasları belirlendi.

Halklar zaferin kırkıncı yılını, ABD ve NATO tarafından askeri güç dengesinin yıkılmasına yönelik ve S.Birliği ve Varşova Antlaşması üyelerine karşı askeri üstünlük sağlama politikasının sonucu ortaya çıkan sertleşen tehlikeli bir durumda kutluyorlar. Dünyada egemenliğini kurmak ve diğerlerine -Sovyetler Birliği'de içinde olmak üzere- isteklerini dikte ettirme planları tutmaz ve tüm halklar için tehlikelidir.

Üzerinde iki dünya savaşının korkunç fırtınasının estiği Avrupa'nın durumu ciddi endişelere neden oluyor. Burada kocaman ordular ve silahlar doğrudan doğruya karşı karşıyadırlar. Batı Avrupa'da Amerika'nın ilk darbe nükleer başlıklı füzelerinin yerleştirilmesi sürdürülüyor, revanşist güçler aktifleşerek savaşın sanuçlarını ve savaş sonrası gelişmeyi ve her şeyden önce Avrupa'da savaş sonunda oluşan bugünkü politik ve sınırlar gerçeğini tartışma konusu yapıyorlar. bugünkü politik durum ve sınırlar gerçeğini tartışma konusu yapıyorlar.

Avurpa ve kıtanın dışındaki belirli çevreler, savaş sonrası dünyanın esaslarını (temellerini) belirleyen tarihi Yalta ve Potsdam antlaşmalarını yok etmek için tehlikeli planlarından vazgeçmiyorlar. Sosyalist ülkeler, 40 yıldan beri sağlam bir şekilde Avrupalıların güvenliğine hizmet ediyorlar ve askersel ve revanşist emellere karşı bir siper oluşturuyorlar. Bu antlaşmaları yok etmeye yönelik her çaba yenilgiye mahkumdur.

Dünya tüm halkların ve bütün insanlığın ortak evidir. Sovyet halkının yabancı topraklara ihtiyacı yoktur. Biz hiç kimseye dünya görüşümüzü, yaşam tarzımızı dayatmıyoruz. "Haçlı Seferlerinin" ve "Psikolojik savaşın" girişimcileri, dünya kamuoyunu "Sovyet askeri tehditi" buluşlarıyla yanıltmayı başarmayacaklar. Tarih, reel gerçekler tersini belgeliyor. Sovyetler Birliği hiç bir zaman başkalarına baskı yapmadı, fakat tekrar tekrar saldırganların baskılarını geri

Devamı s. 18'de